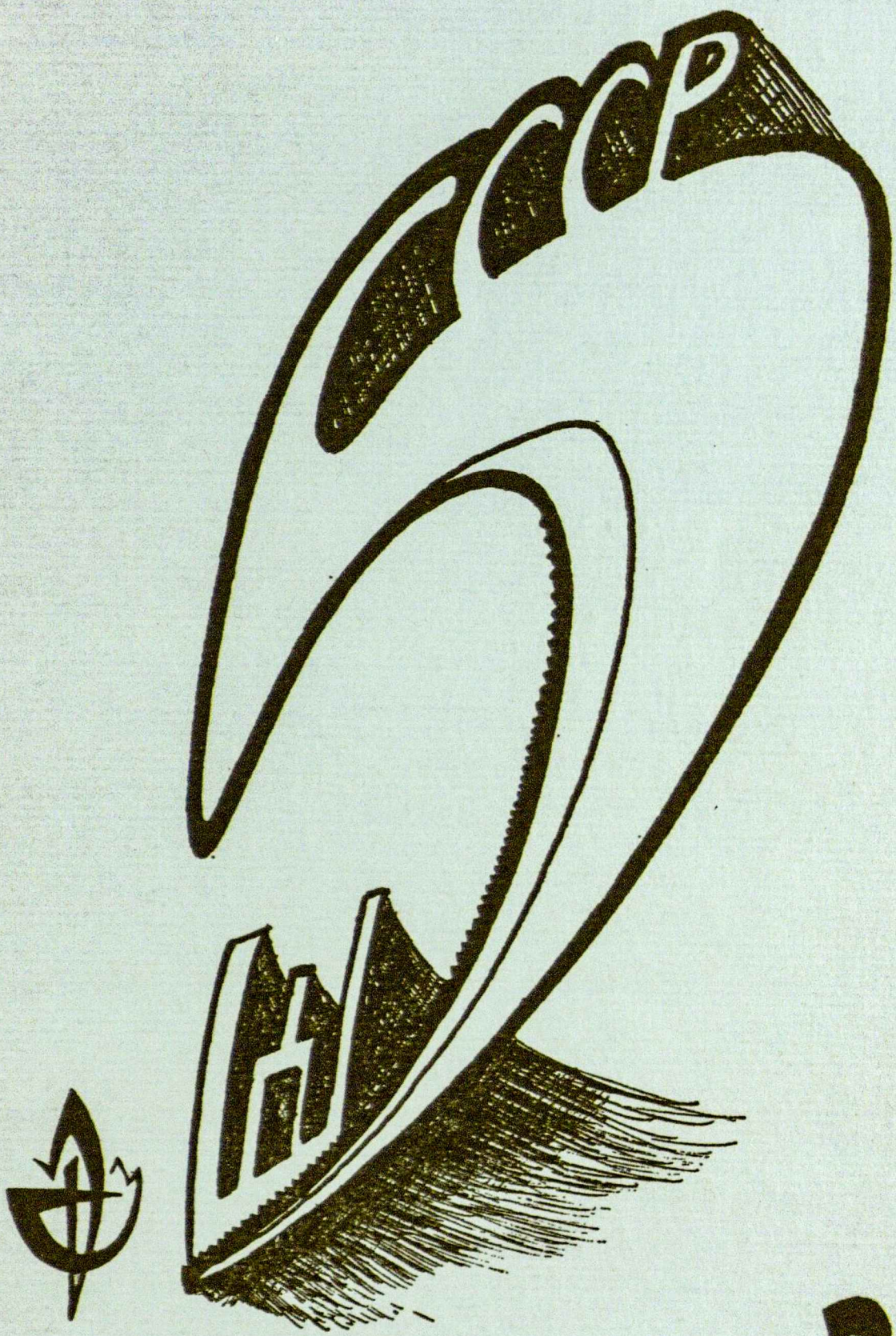

ateitis 2

ATEITIS

LIETUVIŲ KATALIKIŠKO JAUNIMO ŽURNALAS

1974 M. VASARIO MĖN. — Nr. 2 1974 FEBRUARY — Vol. LXIV No. 2

TURINYS

Priklausomybė Dievui 33
Mūsų pasaulis 35
Kodėl kai kurie vaikai bėga iš namų? 41
Kryžiaus kelias — kun. K. Žitkus 48
Žiemos kursų įspūdžiai — Ramunė Kubiliūtė 50
Mūsų veikla 53
Atsiųsta paminėti 57
Jaunos Jėgos — red. Rūta Čepaitytė 58
Kas aš esu ir kodėl? — Gintaras Grušas 50
Kas aš esu ir kodėl? — Rita Bureikaitė 61
Mano šuniukas — Natalija Slivinskaitė 62
Mano draugas — Rūta Girdauskaitė 62
Mano žuvytės — Rasa 62
Kodėl man patinka angliška mokykla? — Virginija Padolskytė 62
Žiema — Ramunė Murauskaitė 62
Kada aš užaugsiu... — Kristina Norkutė 62

Viršelis: Vyto Pranaičio.

Nuotraukos: V. Pranaičio — 34, 37, 38, 39, 43, 44, 45, 56, 64; J. Kuprio — 50, 51, 52, 63; L. Kojelio — 53; D. Kojelytės — 54; dr. O. Vaito — 55; J. Staškaus — 63.

Iliustracijos: V. Pranaičio — 49; R. Čepaitytės — 58.

REDAKCIJA:

Kun. Jonas Staškevičius,
941 Dundas St., W. Toronto ,3 Ont., Canada.
Telefonas: (416) 364-7646.

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS:

Rūta Čepaitytė, Algis Čepas, ses. Dalia Keblinskaitė, Vincas Kolyčius, Almis Kuolas, Emilija Pakštaitė, Danguolė Stončiūtė.

LAUŽYMAS:

Vytas Pranaitis.
Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Čikagoje.

ADMINISTRACIJA:

Juozas Polikaitis — ATEITIS,
7235 S. Sacramento Avenue,
Chicago, Illinois 60629
Telefonas: (312) 434-2243.

ATEITIS yra Moksleivių Ateitininkų Sąjungos leidinys. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje $7.00, susipažinimui prenumerata $5.00, garbės prenumerata $15.00, visur kitur laisvame pasaulyje $5.00.

ATEITIS — The Lithuanian Catholic Youth Magazine. Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association. Business address: 7235 South Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629. Yearly subscription in the US and Canada $7.00. Single copy $1.00. Second class postage paid at Chicago, Illinois.

ATEITIS

VASARIS — FEBRUARY

1974

PRIKLAUSOMYBĖ DIEVUI

Kiekvienas medis stiebiasi aukštyn. Kiekvienas žvėris uždarytas garde nerimauja. Paukštis pagautas ir uždarytas narvelin kartais mirtinai užsiplaka. Jie visi nori laisvės.

Laisvė yra vertybė už kurią žmogus viską aukoja ir net paguldo savo gyvybę. Mūsų pačių tėvynėje vien šio šimtmečio metu kiek daug buvo savanorių ir partizanų! Kiek daug iš jų savas gyvybes paklojo! Paskutinėmis žiniomis, atrodo, ir dabar Lietuvoje partizaninis judėjimas dar nėra paardytas. Laisvės kovotojai tiktai pakeitė savo taktiką. Visi Lietuvoje gyvenančio jaunimo laisvės proveržio pavyzdžiai, visos slapta rašomos ir cirkuliuojamos Lietuvos Katalikų Bendrijos Kronikos tai patvirtina.

* * *

Žinome, kad, siekdami laisvės savo tautai, turime siekti jos nepriklausomybės. Tačiau ne visa nepriklausomybė būtinai yra tikra laisvė. Tai rodo gamtos reiškiniai. Medžio laisvam plėtojimuisi reikia žemės ir vandens. Gyvuliams ir žvėrims reikia maisto. Taigi, yra dalykų, kurie net ir laisvai gyvenančiai būtybei yra būtini — nuo kurių ji priklauso. Tą priklausomybės tiesą žmogui puikiai atskleidžia jo paties gimimas ir mirtis; abu įvyksta ne savo noru. Tą tiesą matė ir skelbė Senojo Testamento pranašai, apie ją mąstė ir kalbėjo garsūs filosofai. Tai priklausomybė ne kitiems žmonėms ar kitoms tautoms, bet priklausomybė Aukščiausiajai Būtybei — Dievui.

* * *

Mes nei vienas pats savęs nesusikūrėm ir todėl mūsų kaip asmenų ir mūsų kaip tautos nepriklausomybė nėra vien tik mūsų rankose, bet ir To, kuriame gyvename, judame ir esame. Be priklausomybės Dievui mes taptume kaip traukinys, kuris norėdamas būti visiškai nepriklausomas, nuriedėjo nuo bėgių.

Todėl mūsų kova už Lietuvos nepriklausomybę visada turi savyje puoselėti kovą už Lietuvos priklausomybę Dievui. Mūsų dabartiniai okupantai kaip tik tame mato didžiausią pavojų ir todėl visomis išgalėmis naikina relgiją. Dingo visi kryžiai ir rūpintojėliai iš pakelių, kunigams uždraudė bendrauti su jaunimu, nes prispaudėjai žino: tiktai sunaikinę jauno žmogaus širdyje religiją, tegalės iš jo širdies išrauti laisvės troškulį.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

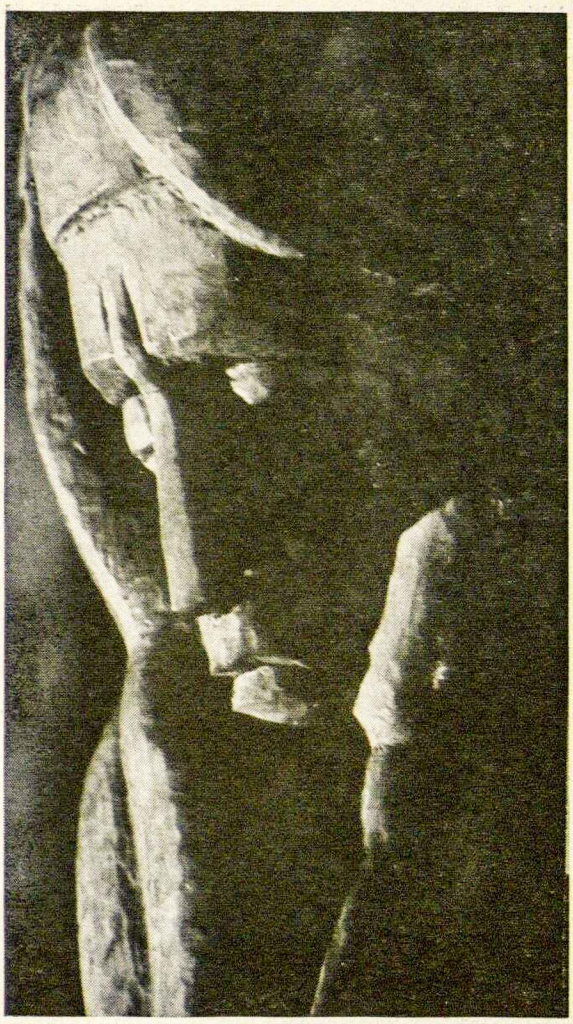

1918 LIETUVA 1938
VILNIUS 1939·X·10
15c
15c

1918 LIETUVA 1938
30c
VALSTYBĖS PREZIDENTAS A. SMETONA
30c

MŪSŲ PASAULIS

Visuotinius atlaidus katalikai gali gauti visame pasaulyje šiuo metu sąryšyje su Šventaisiais Metais. Patys Šventieji Metai prasidės per 1974 m. Kalėdas ir baigsis 1975 m. Kalėdomis, tačiau dabartinis laikotarpis yra skirtas visų tikinčiųjų dvasiniam pasiruošimui. Kiekvienos valstybės vyskupų konferencija išleis savo nurodymus bei reikalavimus visuotinių atlaidų įgijimui, kaip pvz. lankymą tam tikrų iškilių krašto šventovių ir pan.

Moterų Bendrijoje ir Pasaulyje Studijų komisija turėjo savo pirmąjį susirinkimą Vatikane. 15 katalikių moterų, kurios atstovavo įvairius kraštus, parodė labai mažai entuziazmo moterų į kunigus šventinimo svarstyme. Trijų dienų laikotarpyje komisija svarstė 4 klausimus: 1) Moteris kaip asmuo; 2) Biblinis ir teologinis moters vaidmuo Dievo plane; 3) Moteris bendruomenėje; 4) Moteris Bendrijoje. Komisijos padaliniai dabar paskirti paruošti turėtųjų diskusijų santraukas bei rekomendacijas. Komisija vėl susirinks posė- Komisija vėl susirinks posėdžiams šių metų pavasarį.

Vakarų Vokietijos vyskupams kard. Jean Villot, Vatikano valstybės sekretorius, parašė laišką, kuriame pareiškia, jog tauta, nesiryžtanti pasmerkti abortų niekšybės, praranda bet kokią teisę žmonių akyse girtis tikrojo žmoniškumo pasaulyje puoselėjimo pastangomis.

Bendroji metodistų ir katalikų komisija susirinks pokalbiui apie bendrąjį Kristaus mokslo liudijimą ir skelbimą. Komisiją sudaro 5 metodistų ir 5 katalikų atstovai. Katalikai atstovai yra šie: vysk. Michael Bowen, mons. Charles Moeller, kun. Thomas Stransky, kan. William Purdy ir kun. Michael Hurley.

Tarptautinė liuteronų-reformatų -katalikų komisija, kuri svarsto Santuokos teologiją, priėjo bendro sutarimo, kad Santuoka esanti viso gyvenimo įsipareigojimas. Tačiau dalyvių nuomonės labai išsiskyrė ištuokų ir išsituokusiųjų santuokų klausimu.

Anglijos ir Valijos vyskupai įsteigė mediciniškosios etikos centrą Westminster arkivyskupijoje. Centras telks ir kodifikuos faktinę medžiagą ir rūpinais tiek medicininiu, tiek teolginiu jos tyrinėjimu. Ypatingas dėmesys bus kreipiamas toms sritims, kurios šiais laikais kelia rūpestį bei yra neaiškios: įvairūs psichiatriški gydymai, kūno dalių perkėlimai ir pan. Visi rezultatai bus pateikiami krašto vyskupams, o taipgi ir visuomenei.

Vak. Vokietijos vyskupai uždraudė savo kunigams dalyvauti viešoje politinėje veikloje. Kunigai gali būti partijų nariai, kaip ir visi kiti piliečiai, tačiau negali darbuotis viešai, kurios nors partijos naudai ar ją reklamuoti, pasiremdami savo kunigiškuoju autoritetu.

Tarptautinė Šeimos Planavimo draugija pranešė, kad abortai esanti labiausiai paplitusi priemonė pasaulyje vaikų skaičiaus kontroliavimui. Pagal draugijos duomenis, vienas iš trijų nėštumų yra sulaikomas aborto būdu. Iš 3 bilijonų dolerių skirtų šeimos planavimui 1971 m., du trečdaliai įvairių valdžių paaukotų pinigų buvo panaudota abortams.

Argentinos jėzuitai planuoja perleisti didesnę dalį administracinių darbų savo vedamuose trijuose universitetuose pasauliečiams. Tai verčia juos daryti pašaukimų stoka bei dabartiniai socialiniai ir pastoraciniai reikalavimai. Šiuo metu Argentinoje yra 242 jėzuitai.

Katalikiškas arabų universitetas, anot Vatikano radijo, tuojau bus atidarytas Betliejuje, Izraelio užimtoje Jordano srityje. Universitetą ves Krikščionių Brolių vienuolija. Veiks humanitarinių ir tiksliųjų mokslų fakultetai bei administraciniai ir verslo kursai.

Pax Christi, tarptautinės katalikų taikos organizacijos italų padalinys, buvo sušaukęs Turine tarptautinį krikščionių suvažiavimą, kuriame pasmerkė JAV ir P. Vietnamo valdžias, bet nei

žodžiu neužsiminė apie Š. Vietnamą, ar Rusiją su Kinija.

Išrinkta nauja Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdyba: Pranas Baltakis, Genė Vasaitienė, Juozas D. Laučka, Roma Žilionienė ir Jonas Vaitkus, (visi iš Vašington, D. C.). Į kontrolės komisiją išrinkti: Vitalija Noreikaitė, Cezaris Surdokas ir Aleksandras Radžius, (visi iš Baltimorės, Md.). Rinkimuose dalyvavo 560 narių, arba 54 proc. visų registruotų ateitininkų sendraugių laisvajame pasaulyje. Rinkimų komisiją sudarė: pirm. V. Palūnas, sekr. V. Rociūnas, Dalia Staniškienė ir Petras Kliorys.

Dr. Petras Kisielius išrinktas naujuoju Ateitininkų Federacijos vadu. Ateitininkų Federacijos revizijos komisijon išrinkti: Vita Neverauskienė, Jurgis Mikaila ir Vacius Lelis (visi iš Detroito apylinkės).

Pirmosios Komunijos priėmimui gali būti rengiami tik Atgailos sakramentui paruošti vaikai. Taip galutinai nusprendė ir dokumentą pasirašė sakramentų kongregacijos prefektas kard. Antonio Samore ir dvasininkų kongregacijos prefektas kard. John Wright. Dokumente pabrėžiama, kad eksperimentai leidžią vaikams pirma prieiti Pirmos Komunijos, o tik vėliau mokytis apie išpažintį, nuo dabar visur sustabdomi.

Doktrinų kongregacija išleido dokumentą pasisakantį prieš kai kurias šio meto klaidas, kurios prieštarauja arba yra pavojingos katalikiškajai doktrinai. Pagrindiniai punktai liečia Kristaus Bendrijos vienybę, visuotinės Bendrijos neklaidingumą, Katalikų Bendrijos mokomąjį autoritetą, senovinių dogmatinių formulavimų teisėtumą ir Kristaus Kunigystę. Nors pavardės neminimos, tačiau teologai tuojau nustatė, kad neklaidingumo klausime pasisakoma prieš keletą šveicaro teologo kun. Hans Kueng pažiūrų, o dogmatinių formulavimų klausime — prieš olandų teologo kun. Piet Schoenenberg SJ aiškinimus. Bendrijos vienybės srityje pakartojama II Vat. Santarybos mintis, kad Kristaus Bendrijos vienybė egzistuojanti Katalikų Bendrijoje ir todėl jai priešinga esanti mintis, kad Kristaus Bendrija yra tik sambūris paskirų Bendrijų bei tikinčiųjų bendruomenių, arba kad dabar niekur nėra tikros Kristaus Bendrijos, tiktai ją dabartinės Bendrijos ir bendruomenės bando atsiekti. Kunigystės klausime primenama, kad tiktai kunigais įšventintieji asmenys turi galią konsekruoti Mišiose.

Švedų Liuteronų Bendrijos tikėjimo išpažinimas neatmeta popiežiaus primato. Tos išvados priėjo grupė švedų liuteronų ir katalikų teologų oficialiuose svarstymuose, kurie šiuo metu buvo paskelbti ir išleisti Sąjungos už Krikščionių Vienybę. Tai sąjungai priklauso: Švedijos valstybinė Liuteronų Bendrija, kitos protestantų grupės ir Katalikų bei Ortodoksų Bendrijos. Įžanginiame leidinio žodyje pasisakoma, kad 16 šimtmečio reformacijos metu įvykęs liuteronų ir katalikų atsiskyrimas esąs tragiškas įvykis, kuris mūsų laikams jau yra bereikšmis. Reformatoriai anais laikais priešinosi supasaulėjusiai Bendrijai ir vyskupai buvo kritikuojami dėl dvasinių vertybių pajungimo žemiškoms. Šiais laikais Katalikų Bendrijoje viso to nėra, o švedų Liuteronų Bendrija jaučia, kad, siekdama vienybės, turi pripažinti Romos Katalikų Bendriją kaip vienintelę visame pasaulyje paplitusią Bendriją, turinčią pagrindines Kristaus Visuotinės Bendrijos savybes.

Kiniečių vyskupų konferencija užtvirtino kai kurių kiniečių papročių įvedimą į katalikiškąją liturgiją. Prieš Švenčiausiąjį vietoj priklaupimo bus gilus nusilenkimas, Mišiose už mirusius bus pabrėžiamas protėvių prisiminimas, o kunigas sakydamas Mišiose "Viešpats su jumis" rankų nebeišskės lotyniškuoju papročiu, bet jas sujungęs pakels aukštyn. Be to, buvo patvirtinti dviejų naujų švenčių Mišių tekstai: vienos Mišios skiriamos ki-

niečių tradicinei rudens šventei, o kitos — Marijai, Kinijos globėjai.

Vatikanas su komunistiniais kraštais paskutiniuoju metu bando palaikyti kuo glaudesnius santykius. Vatikano viešųjų reikalų tarybos sekretorius arkiv. Agostino Casaroli jau kelinti metai keliauja su diplomatiniais uždaviniais po komunistinius kraštus, o komunistinių kraštų vadovai lankosi Vatikane. Katalikų Bendrijos gerbūvis komunistiniuose kraštuose esąs vienas svarbiausių pop. Pauliaus VI rūpesčių. Jis stengiasi palaikyti kuo artimesnius ryšius su tų kraštų vyskupais bei kunigais. Tai reikalauja daug pastangų ir kantrybės. Taipgi susilaukiama daug kritikos. Šiai politikai ypatingai priešinasi ir ją kritikuoja du kenčiančios Katalikų Bendrijos šulai: kard. Jozsef Mindszenty ir kard. Josyf Slipyj. Iki šiol Vatikanui pavyko oficialius diplomatinius santykius užmegsti tiktai su Jugoslavija. Ten dabar laisvai parenkami vyskupai, vedamos kunigų seminarijos ir leidžiama, nors ir labai išcenzūruota, religinė spauda. Pokalbiuose su Vengrijos valdžia Vatikanui pavyko paskirti visą eilę naujų vyskupų to krašto vyskupijose kard. Mindszenty iš krašto išvykimo ir tylos sąskaiton. Susitarimas su Lenkijos valdžia įgalino Vatikaną paskirti naujus vyskupus vakarinėje Lenkijos dalyje (priklausiusioje Vokietijai). Praeitais metais Rumunijos prezidentas atvyko į Vatikaną ir kalbėjosi su popiežiumi apie Katalikų Bendrijos ateitį Rumunijoje. Čekoslovakijoje pradėti pasitarimai su Dubčeko valdžia žlugo sovietų tankams įriedėjus į Čekoslovakiją 1968 m. ir religinis gyvenimas ten dabar labai suvaržytas (panašiai kaip Lietuvoje). Nepaprastai žiaurūs tikinčiųjų persekiojimai vyksta Albanijoje. Nežiūrint laikas nuo laiko pasitaikančių nepasisekimų, atrodo, Vatikano ryšiai su komunistiniais kraštais tvirtės, nes Vatikanas nori bent atsiekti minimumą reikalingą Katalikų Bendrijos gyvybei tuose kraštuose palaikyti. Vienas dabartinių Vatikano laimėjimų — Sov. Sąjungos kvietimu Vatikano atstovo dalyvavimas Helsinkio Europos saugumo konferencijoje, kurioje jis turėjo progos sovietus įspėti, jog religinės laisvės stoka Rytų Europoje gali iššaukti didelius neramumus.

Išsituokę katalikai, kurie neteisėtai susituokia, gali būti palaidojami katalikiškomis apeigomis, jeigu prieš mirtį rodo gailestį už padarytąją klaidą ir nėra pramatoma tokiu elgesiu sukelti apylinkės tikinčiųjų papiktinimo. Tokį sprendimą padarė Vatikano doktrinų kongregacija. Kongregacija tuo pačiu įspėjo, kad vyskupai bei kunigai turi tikintiesiems pabrėžti, jog tai jokiu būdu nėra neteisėtos moterystės užgyrimas.

Indijos katalikams išleisti nauji įstatymai, kurie tvarkys santykius tarp trijų katalikiškųjų apeigų, kurioms Indijos katalikai priklauso: lotynų, siro - malabariečių, siro - malankariečių. Pagal naujuosius įstatymus, miestuose skirtingų apeigų institucijos kaip misijos, ligoninės, mokyklos ar vienuolynai negali būti statomi arčiau vieni kitų kaip vienas kilometras. Kaimuose skirtingų apeigų institucijoms toks nuostatas: tarp ligoninių — 5 kilometrai, tarp misijų — 3 km, o tarp mokyklų — 2 km.

Anglikonų-katalikų .. teologinė komisija, vadovaujama kataliko vysk. Alan Clark ir anglikono vysk. H. R. McAdoo, pranešė, kad priėjusi pagrindinio sutarimo Kunigystės, kunigiškų šventimų ir apaštalinio tęstinumo klausimais. Anksčiau panašaus sutarimo buvo prieita Eucharistijos srityje. Šią komisiją įsteigė pop. Paulius VI ir anglikonų

Canterbury arkiv. Michael Ramsey. Jeigu jiedu šiuos komisijos nutarimus aprobuos, tai anglikonai ir katalikai galės pradėti oficialiai jungtis.

Jėzuitai turės nepaprastą visuotinį susirinkimą Romoje 1974 m. gruodžio mėn. Tokie susirinkimai paprastai įvyksta tiktai mirusio jėzuitų vienuolijos generolo vieton renkant naują. Iš viso tokių visuotinių jėzuitų susirinkimų nuo jų vienuolijos įsikūrimo 1540 metais yra įvykę 31 ir tiktai 6 iš jų tokiais nepaprastais atvejais kaip dabartinis. Jėzuitų generolas kun. Pedro Arrupe pareiškė, kad šiame susirinkime bus svarstomi labai svarbūs reikalai liečią visą vienuoliją. Ypatingu žodžiu jis išskyrė du dalykus: neturto praktikavimą ir dvasinę visų vienuolijos narių vienybę. Susirinkime turėtų dalyvauti apie 240 jėzuitų provincijolų, atstovaujančių 30,000 viso pasaulio jėzuitų.

Komunistinė "taikos katalikų" organizacija varo užsieniui propagandą. Praeitą rudenį Vilniuje įvyko Rytų Berlyno katalikų konferencijos prezidiumo sesija, kuriai vadovavo to prezidiumo vicepirmininkas, Kauno kunigų seminarijos rektorius kun. Viktoras Butkus. Šios konferencijos pirmininku yra Otto Hartmut Fuchs iš Rytų Vokietijos. Vilniuje vykusioje sesijoje dalyvavo R. Vokietijos, Čekoslovakijos, Lenkijos, Vengrijos, Italijos, Prancūzijos, Anglijos ir Belgijos atstovai, o Sovietų Sąjungą atstovavo lietuviai ir latviai kunigai. Kokie yra rusų okupuotų kraštų katalikų "atstovai" — visiems aišku, tačiau kokie ir ką atstovaują buvo Prancūzijos, Belgijos ir Italijos atstovai — nežinia. Dviejų žinomos pavardės: iš Italijos — dr. Umberto Zappulli ir iš Prancūzijos — dr. Yves Grenet. Anot komunistinio "Gimtojo Krašto" laikraštėlio, diskusijose tarp iškeltų principinių pastabų toje sesijoje buvusi ir mintis, kad Maskvos "taikingųjų jėgų kongrese" svarbią rolę turėsią suvaidinti "pažangūs" krikščionys.

Liturgijos kongregacija išleido 68 puslapių knygelę, kurioje pateikiama visa eilė tradicinių pamaldų su kai kuriais pakeitimais. Ne Mišių metu dalinant Komuniją, kunigai ir diakonai turi laikytis įprastinių taisyklių, o pasauliečiams vyrams ar moterims, turintiems teisę dalinti Komuniją — taisyklės yra kitokios. Be to yra paruoštos specialios pamaldos Komunijos dalinimui ne Mišių metu. Knygelėje talpinamos Švenčiausiuoju palaiminimo ir Švenčiausio adoracijos apeigos. Jose vyrauja įprastinės giesmės: Tantum Ergo, Panis Angelicus, o Salutaris Hostia ir pan. Primenama, kad šias pamaldas gali laikyti ne tik kunigai ir diakonai, bet, su vyskupo leidimu, ir pasauliečiai vyrai bei moterys. Tik pastarieji negali teikti palaiminimo su Švenčiausiuoju. Naujas apeigas jau dabar galima vartoti lotyniškai, o savomis kalbomis — kai bus padaryti atitinkami tų kraštų vyskupų aprobuoti vertimai.

Pop. Paulius VI įspėjo jėzuitų generolą, kad, sąryšy su įvyksiančiu visuotiniu suvažiavimu 1974 m. rudenį, nebūtų bandomi įvesti nauji sprendimo eigos metodai, kurie galėtų prasilenkti su jėzuitiško paklusnumo samprata ir tuo pačiu pakeisti jėzuitų vienuolijos prigimtį. Popiežius išreiškė viltį, kad jėzuitai suvažiavime ras tinkamus būdus prisitaikyti prie dabartinių laikų apaštalavimo sąlygų ir dar aiškiau pabrėš savo vienuolijai charakteringus vienuoliškumo, apaštališkumo, kunigiškumo ir ypatingos meilės bei pagalbos popiežiui bruožus. Pop. Paulius VI pabrėžė visą eilę dalykų, kurie jėzuitiškame gyvenime neturėtų pasikeisti: sąžiningas atsidavimas maldai, aštrus asketiškas gyvenimas, antgamtinė stiprybė ir pilnutinis įžadų užlaikymas, ypač paklusnumo. Prie šių svarbių dalykų jis dar pridėjo ir nepaprastos ištikimybės popiežiui reikalą.

5 rytietiškųjų Bendrijų pokalbiai su Katalikų Bendrija pra-

dėti Vienoje. Kard. Franz Koenig yra vienas iš tų pokalbių vadovų. Šios rytietiškos Bendrijos atskilo nuo katalikų 451 metais po Kalcedono santarybos. Atskilimas įvyko dėl nuomonių skirtumo dviejų Kristaus prigimčių atžvilgiu.

Dr. Joseph Flechter, episkopalų kunigas, kurio skatinama situacinė etika prieš 10 metų padarė daug žalos protestantų ir katalikų moralinei teologijai, naujausioje savo knygoje "To Live and to Die" siūlo paliegėlių ir senelių žudymą. Jis aiškina, kad legalizavus abortus, natūraliai sekantis žingsnis yra eutanazija. Jo manymu, tradicinė etika, kuri remiasi žmogiškosios gyvybės šventumu, turi būti pakeista etika, kuri remtųsi gyvybės kokybe. Tai reiškia, kad žmogus, kuris nebėra tvirtas ir vikrus, yra žemiau savo žmogiškos kokybės lygio ir nebeturėtų teisės gyventi.

Už eutanaziją (paliegėlių žudymą) pasisakė savo vedamajame "The New York Times" dienraštis. Jis siūlo įsteigti studijinį komitetą, kuris ištirtų ir paruoštų valstybinį projektą numatantį atvejus, kada reikėtų senelius ir nepagydomus ligonius nužudyti.

Sambūris už Gyvybę paskelbė, kad JAV tarptautinės pažangos agentūra platinanti dirbtinės gimimų kontrolės literatūrą P. Amerikoje, kuri pajuokia krikščioniškąjį tikėjimą. Duodamas pavyzdys kur jauna moteris klūpo prieš Marijos paveikslą ir meldžiasi: "Nekaltoji Mergele, kuri pradėjai be nuodėmės, išmokyk mane nusidėti be pradėjimo".

Katalikių skaučių komitetas Filadelfijos arkivyskupijoje, kuris savo žinioje turi 8,500 mergaičių, pareiškė, kad suformuos savo nepriklausomą vienetą, jeigu nebus pašalintas skaučių patyrimo žyminys "Būti moterimi". To žyminio įsigijimui 12-14 metų mergaitės turi išeiti dirbinės gimimų kontrolės ir vaikų abortavimo kursus.

53 proc. JAV gyventojų, pagal Gallup statistinius apklausinėjimus pasisakė, kad turėtų būti įstatymas leidžiąs nepagydomus ligonius žudyti, jei to jie ar jų giminės pageidauja. Charakteringa, kad žemiau 30 m. amžiaus grupėje net 67 proc. pasisakė už nepagydomų ligonių žudymą.

"Amerikiečiai prieš abortą", protestantų organizacija, kurią pradėjo organizuoti dr. David A. Noebel, šv. Rašto profesorius ir American Christian College viceprezidentas, užsimojo pravesti parašų rinkimą visų nusistačiusiųjų prieš abortą. Jie tikisi surinkti virš 90 milijonų parašų. Organizacijos adresas: 2808 Sheridan Road, Tulsa, Oklahoma, 74189.

Kun. Pedro Arrupe, SJ,ę jėzuitų generolas, lankėsi Kuboje. Jo žiniomis, šiuo metu tame krašte yra 58 klierikai ir 193 kunigai. Prieš Castro revoliuciją buvę virš 600 kunigų.

Muzulmonų misijonieriai labai sparčiai darbuojasi afrikiečių tarpe. Jų skaičius Afrikoje nepaprastai auga, pasak Madrido dienraščio "Pueblo". Muzulmonų misijonieriai yra remiami Libijos ir Ugandos valstybių. Praeitų metų statistikos rodo, kad iš 345 milijonų Afrikos gyventojų 115 milijonų yra muzulmonai, o 100 milijonų krikščionių, kurių tarpe 35 milijonai katalikų.

Taizė ekumeninei vienuolijai priklauso įvairių konfesijų krikščionys, jų tarpe ir katalikai. Šiuo metu į ją įstojo pirmasis katalikų kunigas Klaus Beurle iš Stuttgart. Jis tai padarė su savo vyskupo Karl J. Leiprecht žinia.

Ortodoksai teologai įspėjo Episkopalų Bendriją, kad jų bandymas įšventinti moteris kunigais turės nepaprastai neigiamą poveikį bandomuose užmegsti santykiuose su Ortodoksų Bendrija.

Perdidelis .. optimizmas .. yra kenksmingas krikščioniškame religiniame auklėjime, anot dr. James Hitchcock, St. Louis universiteto istorijos profesoriaus, kuris yra parašęs knygą "The Decline and Fall of Radical Catholicizm". Kalbėdamas katalikų auklėtojų suvažiavime, kuris įvyko Amerikos universitete, jis įspėjo, kad nuolatinis džiaugsmo pabrėžimas jaunam žmogui gali pakenkti, nes tokiose mintyse išauklėtas žmogus bus psichologiškai nepasiruošęs gyvenime pasitaikančioms tragedijoms ir tamsiajai žmogaus prigimties pusei. Jo manymu, kalbant apie Prisikėlimą, niekuomet neužmirštinas Nukryžiavimas. Kita blogybė, kuri jo pastebėta, tai perdidelės pastangos padaryti dalykus reikšmingais. Pasitaiko, kad tokios pastangos iššaukia trumpalaiki reikšmingumą ilgalaikio bereikšmingumo sąskaiton. Jei, pavyzdžiui, mokiniai įsisąmonina, jog Mišias galima įvairiausiais būdais kaitalioti, kad būtų reikšmingos, tai Mišios jau tuo pačiu tampa bereikšmis žaislas jų rankose. Dr. Hitchcock manymu, Katalikų Bendrija esanti dar stipri. Tai liudija rodomas jai nuolatinis pasipriešinimas iš visų pusių. Viena įtampos sričių tarp Bendrijos ir amerikietinės kultūros — tai asmeniškos elgsenos sritis. Bendrija pasisako už savęs aptvardymą, apvaldymą, o amerikietiška kultūra yra kanonizavusi savęs išpildymo (self-fulfillment) idėją, kuri vedanti žmogų į "daryk ką tik nori" nusiteikimą.

Kun. Frank Bonnike, buvęs kontroversinės JAV katalikų kunigų tarybų federacijos pirmi-

ninkas, pranešė, kad atsisako kunigystės ir žada vesti.

Dr. Gino Papola, tarptautinės katalikų medikų draugijų federacijos generalinis sekretorius, kalbėdamas gydytojų suvažiavime Naujojoje Zelandijoje pareiškė, kad visi krikščionys gydytojai turi apsijungti bendram priešui — tradicinės moralės griovėjams. Gydytojai esą nebegali daugiau slėptis savo asmeniškuose kiautuose ir daryti sprendimus liečiančius žmogaus gyvybę pagal per prievartą užkraunamus vietinės bendruomenės reikalavimus. Medicininė etika turi būti visuotinė. Gydytojai negali būti verčiami daryti sprendimus pagal situacinės etikos filosofiją, kaip tai daroma abortų atžvilgiu. Gydytojai negali būti verčiami vykdyti beatodairišką sterilizavimo programą žmonijos skaitlingumo kontrolės vardan. Gydytojai negali būti kaip avelės vedami į genetinės inžinerijos sritį žmogaus kokybės tobulinimo vardan. Žmogiškoji gyvybė negali būti naudojama kaip žaidimo priemonė. Gydytojai negali būti bendruomenės prievartaujami tapti blogais ir be sąžinės gydytojais. Medicina yra žmogaus gydymui ir gyvybės apsaugai, o ne žmogaus žudymui. Koks gali būti gydytojo kilnumas, kai, mokytas gelbėti žmogiškąją gyvybę, jis pradeda ją žudyti? Psichiatras, kuris pataria nėščiai pacientei dėl psichinių priežasčių imtis aborto, aiškiai prisipažįsta, kad jis nemoka ir nesugeba pagydyti savo pacientės psichinių pakrikimų. Toks psichiatras iš viso neturi kvalifikacijų psichiškai nesveiką žmogų gydyti.

Norvegijos gydytojai pasirašė deklaraciją prieš norimą parlamente pravesti įstatymą, leidžiantį abortus Norvegijoje. Savo deklaracijoje jie sako, kad žmogiškojo kilnumo apsauga visada buvusi pagrindine etine medicinos profesijos taisykle.

Amerikos obstetrikų ir ginekologų kolegijos konvencijoje Miami Beach buvo įsteigtas Sąjūdis už Gyvybę, kurio pirmininku išrinktas dr. Matthew Bulfin iš Fort Lauderdale. Jis pareiškė spaudai, kad sąjūdis tikisi apjungti apie 3,000 tų sričių specialistų, kad jų balsas būtų girdimas priešinantis negimusių kūdikių žudymui.

Ugandos prez. Idi Amin, muzulmonas, įspėjo moteris, kad už įvykdytą abortą bus baudžiamos kriminaliniame teisme, nes abortas yra žmogžudystė. Jis įspėjo visus gydytojus ir gailestingąsias seseris, kad neprisidėtų prie abortų vykdymo, nes taipgi bus laikomi žmogžudžiais. Jo patarimas krašto gyventojams, kurie nenori daugiau kūdikių: "Jei nenori — susilaikyk nuo lytinio malonumo".

Katalikiškųjų Ligoninių Sąjunga V. Vokietijoje, turinti savo žinioje 800 ligoninių su 150,000 lovų, atsisakė leisti vykdyti abortus savo patalpose.

Kalifornijoje įvestas įstatymas, kuris leidžia katalikiškoms ligoninės atsisakyti nuo abortų darymo. Taipgi gydytojai bei gailestingosios seserys nekatalikiškose ligoninėse turi pilną teisę atsisakyti nuo bet kokio dalyvavimo prie abortų, tik turi pirma raštiškai ligoninės vadovybę apie tai painformuoti.

Dr. James D. Watson, Nobelio premiją laimėjęs mokslininkas, viešai pasisakė už nenormalių vaikų žudymą. Kadangi vaikų kai kurie nenormalumai paaiškėja tiktai gimus, tai jis siūlo, kad būtų nelaikomi legaliai gimusiais visi kūdikiai iki 3 dienų po gimimo. Tokiu būdu jnos būtų galima žudyti pagal įstatymus, kurie šiuo metu leidžia tik abortus (žudymą negimusių vaikų).

Kodėl kai kurie vaikai bėga iš namų

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

Kaip yra su autoritetu šeimoje? Žinom, kad neretai tėvai jį praranda. Kodėl? Autoritetas labai tampriai rišasi su disciplina. Ar visiška laisvė yra sveikas dalykas?

(Atsakymą duoda Rimas Petrauskas, kuris Windsoro universitete studijuoja neuropsichologiją. Šioje srityje yra gavęs bakalauro laipsnį ir dabar baigia ruoštis magistro laipsniui. Nori pagrindinai pasiruošt šioje srityje profesūrai).

Rimas Petrauskas. Pirmiausia pažvelkime kaip autoritetas yra vaikams įskiepinamas. Vaikai gimsta nevienodi: vieni aktyvesni, kiti pasyvesni. Aktyvesniųjų sistema greičiau dirginanti, todėl kai kurie pasidaro sportininkai, o pasyviųjų sistema lėtesnė. Kai kurie vaikai, atrodo, visokių blogybių pridaro, o kiti — labai geri. Tėvai ramius vaikus glosto manydami, kad tylus vaikas yra labai paklusnus, o tas, kuris langus daužo — blogas. Iš tikro aktyvesnysis turi energijos viskam, todėl jis pradeda viską daryti. Kadangi jam dar nėra pakankamai įskiepyta kas galima daryti ir kas negalima, kas tėvams priimtina ir kas ne, tai jis sau vienas ar su draugais žaidžia ir visokiausius dalykus išdarinėja. Tėvai pastebi, kad vaikas pradeda daryti tokius dalykus, kurie tėvams nėra priimtini: "Jonuk, Jonuk, prašau nedaužyk lazda į langą, nes tuojau lango nebus ir man daug pinigų kainuos. Be to, aš tau beržinės košės už tai duosiu". Ir taip autoritetas pradeda vaikui reikštis iš mažens.

Ekstrovertas — aktyvesnis jaunuolis — tuoj pat įgauna tokio autoriteto pajutimą. Lėtesniam irgi reikia nustatyti reiškimosi rėmus: koks elgesys geras ir koks elgesys blogas; ką jis turi daryti, kad būtų geras lietuvis arba kad pasiektų aukštesnio mokslo lygio; kaip jis turi elgtis mergaičių atžvilgiu, berniukų atžvilgiu ir koks turi būti su vyresniaisiais. Visa tai įeina į jaunuolio susocialinimą ir tėvai patys pirmieji viską nustato. Lėtesnis vaikas labai dažnai neparodo savo minčių

veiksmais, ir tėvai sako: "O, mano vaikas labai geras. Jis, atrodo, viską gerai numato". Todėl tas vaikas ankstyvo susocialinimo negauna. Aktyvesnysis nuo mažens visą laiką tiesiog tėvų yra "bombarduojamas", nes tėvai yra susirūpinę šiuo vaiku, kodėl jis taip išdykęs. Pasyvesnysis vaikas to negauna. Užtai dažnai pasitaiko toks paradoksas: ekstravertai vaikai tampa tautos vadai, gerai įtampa į pasaulį, o introvertai — nemoka pritapti, lieka nenaudingi. Dažnai tėvai per vėlai susipranta, kad rėmų nustatymas lėtesniam vaikui irgi yra reikalingas ir todėl tas vaikas negauna ką turėtų gauti iš mažens. Jis tik vėliau išmėgina, įtakojamas draugų, mokyklos, knygų.

Autoritetas vaikui skiepintinas nuo mažens. Nuo to pareis kaip vėlesniam amžiuj vaikas reaguoja į autoritetą: kodėl kai kurie vaikai, pavyzdžiui, pasidaro tobuli, išmintingi, geri, o kodėl kiti pabėga iš namų, narkotikus vartoja ir visai nesirūpina mokslu. Vaikas turi savo jausmus ir jis nori išsireikšti. Tėvas jam nustato: "Tu, vaikeli, gerai darai" arba "negerai darai". Visą laiką vyksta šis dialogas tarp tėvų ir vaikų. Vaikas ką nors padaro ir žiūri ką tėvas ar motina sakys. Jei pritaria — tai žino, kad šitą gali ir ateityje daryti, o jei nepritaria —žino, kad negalima daryti. Šitaip vyksta mažo vaiko formavimas. Bet autoritetas vėlesniam vaiko amžiuje susidaro iš lyginimo: ką girdi tėvą sakant ir ką mato kitur, pavyzdžiui, mokykloj ar girdi iš draugų. Jeigu vaikas mato, kad tėvai nervuoti arba sau prieštarauja — vienu momentu vieną dalyką pasako, o kitu kitą — ir nėra nuomonės tęstinumo nustatant vaikui elgesio gaires, tai, žinoma, vaikas tokius paradoksus pamatęs tuoj pat pradės galvoti: "Kokia čia padėtis? Tėvas ir mama man sakė šitą daryti, o po savaitės, mėnesio ar metų tai jiems nebėra priimtinas dalykas". Tada vaikas turi padaryti sprendimą. Jis turi sakyti. "Ar mano tėvai man gerai pasakė pirmą kartą ar antrą? Ar man dabar tėvų klausyti ar pasipriešinti?"

Vienas dviejų metu amžiaus vaikas žaidžia su kitu berniuku. Jis atima iš ano žaislą. Mama ateina ir jį muša: "Neimk to kito vaiko žaislo". Vaikas pastebi, kad kiekvieną kartą, kai motinai kas nors nepatinka — jinai jį muša. VAIKAS TAI TUOJ IŠMOKSTA: jis muša motiną, kai jam nepatinka tai ką ji daro. Taigi, toks veiksmas kartais neteisingai perduoda vaikui mintį kaip elgtis, jeigu nėra vaikui paaaiškinama. Autoritetas tada jam pasidaro beprasmiškas. Jis nemato vertės. Kai jis mokykloj mokosi, iš draugų visokių dalykų prisiklauso. Jis savo vertybes susidaro, ir kai jis negauna jokio atsakymo iš tėvų, "kodėl man šito nedaryti?" — galima suprasti kodėl tokių tėvų autoritetą jis nebenori priimti.

Autoritetas gali reikštis, mano galvojimu, trimis formomis: gali būti per nuolaidus, gali būti per griežtas ir gali būti kur nors vidury. Dabar paimt ir pasakyt kokia laikysena vaikų atžvilgiu yra geriausia — tiesiog negalima. Kai kuriose situacijose tėvai turi būti griežti, kitose — jie gal turi būti nuolaidūs, o dar kitose — turi mėgint išlaikyt pusiausvyrą. Negalima sakyti, kad pusiausvyra laikytina visą laiką, nes vaikai yra tokio būdo, kad visą laiką jie nėra pilnai įėmę į save tėvų vertybes. Jie visą laiką svarsto, bando ką nors naujo pamėginti ir pažiūrėt ar jie gerai daro ar ne. Jei jie visą laiką gaus pusiaupusiau atsakymą, bus negerai. Kartais reikia griežtai pasisakyt. Kai tėvai per nuolaidūs — vaikas savo vertybių nesusidarys ir prieis prie tokios padėties, kad jis pradės tingėt ir nesusikurs sau jokios disciplinos gyvenimui.

Dabar apie pabėgimą iš namų. Vėl labai daug reiškia vaiko reagavimas į tėvų autoritetą, supratimas ir komunikacija.

Jei vaikas mato, kad tėvuose yra tęstinumas, jei jis mato, kad tėvai patys daro ką jie sako — gerai. Bet jeigu, pavyzdžiui, tėvas vaikui sako: "Tu nerūkyk. Jeigu tu rūkysi — aš tave primušiu", ir jis cigaretę laiko rankoj? Tėvas gali teisintis: "Aš žinau, kad aš blogai darau, bet suprask: aš jau 20 metų rūkau ir negaliu pamest. Tu geriau nerūkyk". O vis vien čia labai daug prarandama kai vaikas nemato pavyzdžio. Pats didžiausias dalykas visada yra pavyzdys. Ir autoritetas taip pranyksta. Tėvas gali būti griežtas, nuolaidus ar pusiau griežtas, bet jei nėra tęstinumo tarp žodžio ir veiksmo, jei nėra pavyzdžio, tai, žinoma nebūtinai vaikas turi dėl to iš namų bėgti, tačiau tokia padėtis nieko gero nežada.

Jei mažiukas vaikas išmušė kaimyno langą, tai jis padarė, nes turi per daug energijos. Bet jei paauglys mato kaimyno automobilį neužrakintą ir turi daug energijos ir nori pabandyti pavažiuot, išvažiuoja nieko nepasiklausęs ir sudaužo? Ar paaugusiam jaunuoliui mes turime visada leisti atkentėt pasėkmes ar ne?

Čia daug priklauso nuo tėvų nuojautos. Tėvai turi labai gerai savo vaikus pažinti, kad žinotų ar kas gera išeis, jei jį kiekvieną kartą baus. Jei tėvas ir motina mato, kad vaikas, padaręs ką nors blogo, yra pats labai išsigandęs ir tiesiog pabalęs ir nežino ką daryt — tada vis vien ar jį muša ar ne. Jeigu vaikui nieko gero iš to mušimo nebus, tai kam jį mušt? Bet tuo pačiu negalima visą laiką leisti jam atsiprašinėt ir jo nebaust, nes toks atsiprašinėjimas yra lengvas dalykas. Turėtų būti pusiausvyra. Jeigu langą išmušė 13 ar 14 metų jaunuolis ir jis gauna kišenpinigių, tegul užmoka iš savo pinigų. Kitą kartą gal pagalvos. O kitą kartą gali būti koks nors įvykis, kurį vaikas tikrai nenorėdamas padarė, tada nubaudimas tik pakenks. Čia pažinimas savo vaikų labai svarbu.

Kokios yra pagrindinės tėvų savybės ir trūkumai arba ydos, kurios stumia jaunuolį iš namų?

(Atsako Andrius Paškauskas, kuris Toronto universitete studijavo gamtos mokslus ir gavo bakalauro laipsnį (B .Sc.). Šiuo metu jis dirba Clark Institute, psichiatrijos srityje.)

Andrius Paškauskas: Pirmiausia aš norėčiau pabrėžt, kad yra atvejų, kai jaunas žmogus palieka namus dėl įvairių aplinkybių, kurios neturi nieko bendro su tėvų ydomis ir trūkumais. Pavyzdžiui, kada jaunuolis palieka namus išvažiuodamas į kitą miestą studijuoti, kada jaunuolis-jaunuolė veda-išteka, arba kada jaunas žmogus jaučia reikalą turėti nepriklausomybę ir laisvę, kurią galima patirti atsiskyrus nuo namų gyvenimo. Aš ma-

nau, kad šie yra sveiki ir produktyvūs žmogaus asmenybės augimo ir vystymosi norai. Jie gali vesti prie didesnio supratimo ir įsipareigojimo siekiant atsakomybės.

Bet šiandien aš nediskutuosiu šiuos atvejus. Aš norėčiau kalbėti apie įvairias priežastis, esančias šeimoje, kurios priveda jauną žmogų ne tik prie namų palikimo, bet dar sukuria eilę asmeniškų sunkumų. Bendrai paėmus, mes dabar esame liudininkai šeimos kaipo vieneto pranykimo. Mes gyvename laikus, kada moralinė atsakomybė dėl kitų žmonių yra paneigiama plačiu mastu. Todėl yra visai suprantama, kad mūsų pačių abejonės, netikrumai, nedatekliai išryškėja mūsų artimuose ir asmeniškuose šeimos santykiuose. Pagrindas, ant kurio remiasi meilė ir meilės noras, yra pranykęs. Asmeniški ryšiai yra silpni, ir šeimos nariai atrodo daugiau susirūpinę socialiniu ir ekonominiu gerbūviu negu asmens ugdymu ir asmenybės supratimu. Kiekvienas šeimos narys turi savo draugus, savo asmeniškus interesus ir savo skirtingus kelius. Dauguma užsiėmimų — ar tai būtų socialiniai ar intelektualiniai ar atletiniai — reikalauja palikti namus. Išvadoje, atrodo yra labai mažai užsiėmimų, kurie apimtų visą šeimą kaip vienetą. Iš tikrųjų paskutinėje šimtmečio pusėje mes matome, kad daugelis rašytojų dabartinį laikotarpį vadina šeimos mirtimi. Mūsų visa kultūra yra pagrįsta metodais ir technologija. Rungtyniavimo dvasia reikalinga kiekvieno išsilaikymui. Mes esame vertinami pagal materialinius atsiekimus, pagal išvaizdą ir pagal tai ko žmonės tikisi iš mūsų, bet ne pagal mūsų asmenybę ar žmoniškumą. Akcentuojamas pasisekimas. Tokio pavidalo yra dabartinis pasaulis, kuriame jaunas žmogus turi augti. Bet daugumai jaunimo yra sunku suprasti šių dienų poreikius. Jis tik jaučia netiesioginius efektus, nes yra tokiame amžiuje, kuriame dar tik pradeda klausinėti daug dalykų savęs atžvilgiu. Jis dar pilnai savęs nepažįsta ir nėra pilnai pasiruošęs priimti savęs pažinimu atsakomybės. Jis jaučiasi nesuprastas draugų, šeimos. Jis nėra tikras, kad jis žino kaip atsiekti pastovų asmenišką charakterį savo jėgomis. Aš galvoju, kad tėvai dažnai visai nejaučia, kad vaikai turi tas gilias abejones ir vidines kovas, ar kad jie save klausinėja tokiu būdu. Kaip tik todėl jauni žmonės labai dažnai negauna pastiprinimo ir padrąsinimo iš tėvų, kurio jie taip labai reikalingi šioj gyvenimo stadijoj. Vietoje to, jie gauna: kritiką, spaudimą gerai mokytis, pasirinkti profesiją ir turėti pasisekimą mūsų visuomenėje. Kada šitos jauno žmogaus vidinės kovos susiduria su išoriniais spaudimais iš tėvų ar visuomenės pusės, tada jaunas žmogus išsiaiškina tuos spaudimus kaip savęs atstūmimą. Tas gali būti labai pražūtinga, nes jauni žmonės yra jautrūs kiekvienai paniekinimo formai. Tuo labiau, kada tas pasireiškia jo šeimoje. Kada šitas paneigimas pasidaro nebepakeliamas, kada jaunas žmogus jaučiasi išmestas į vie-

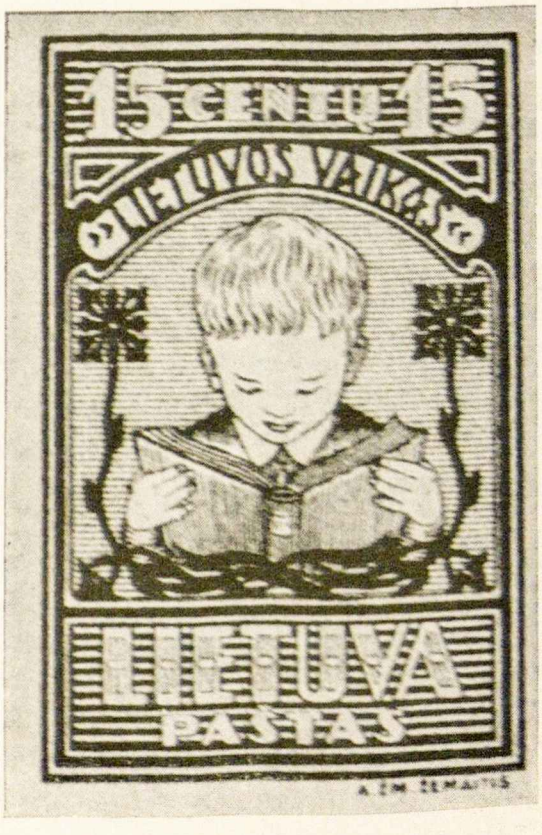

nišumą, beviltiškumą, kurio jis daugiau nebegali toleruoti, tada namų palikimas atrodo priimtina išeitis.

Taip pat yra kitos jauno žmogaus atstūmimo dimensijos, ne tik tos, kurias aš minėjau. Pavyzdžiui, atstūmimas gali būti labai rafinuotas ir užmaskuotas. Jis labai sunku įžiūrėti, kada yra pridengtas meilės ir gilaus jausmo pavidalu. Yra tėvų, kurie atrodo, kad myli ir rūpinasi savo vaikais, bet iš tikrųjų jų jausmai yra visai prieštaringi. Aš galvoju, kad šitose sunkiai pastebimose atstūmimo formose jam daroma žala yra neišmatuojama. Daugelis trokšta nepriklausomybės ir laisvės anksti jaunystėje, bet labai retai supranta, kad su kiekviena laisve yra surišta atsakomybė. Labai dažnai tėvai nepajėgia vaikams išaiškint, kad yra labai svarbūs klausimai surišti su asmeniška laisve ir savęs ugdymu. Kai kuris jaunimas, nesuprasdamas asmeniškos laisvės rimtumo ir negaudamas iš tėvų gairių šitoje srityje, palieka namus per anksti, galvodami, kad jų naujoji laisvė duos atsakymus jų vidiniams konfliktams ir nedatekliams. Bet vietoje to, kad išėjimas išrištų problemą, pasidaro tolimesne problema.

Aš bandžiau pateikti kai kurias svarbesnes priežastis, kodėl jauni žmonės palieka namus dėl tėvų ydų ir trūkumų. Savaime aišku, yra ir kitų priežasčių. Tikiuosi, kad sugebėjau jums perduoti svarbiausias.

Kokį vaidmenį šiandieną auklėjime vaidina mokykla? Kokie principai ryškinami šiandieninėje sistemoje? Ar mokykloje auklėjimo atmosfera labai skiriasi nuo tėvų auklėjimo supratimo, kas liečia bendrą mokinio asmenybę?

(Klausimą atsakyti buvo pakviesta p. Giedrė Rinkūnaitė-Paulionienė. Ji Toronto universitete yra baigusi istoriją ir pedagogikos institutą. Dabar dirba valdžios gimnazijoje Toronte ir dėsto politinius mokslus.)

Giedrė Paulionienė: Aš imsiu pagal klausimų eilę ir išdėstysiu savo mintis. Pirmiausia buvo klausta. kokį vaidmenį vaidina mokykla šių dienų auklėjime. Auklėjimas negali būti atskirtas nuo visuomenės ir tėvų, bet, naudojant tradicinį galvojimą, mokykla paruošia jaunuolį gyvenimui. Pirmiausia, mokyklos atsakomybė būtų charakterio formavimas. Čia matome mokyklose pažangą. Studentas-gimnazistas yra raginamas savarankiškai galvoti, ugdyti savo individualumą ir prisiimti pareigas bei atsakomybę. Antras faktas — disciplina nėra pražuvus, tiktai skirtinga nuo ankstesnės. Disciplina, kuri būdavo išorinė ir skaitydavosi mokytojo ginklas, šiandien negalioja. Tėvai nevisada tai supranta ir reikalauja senoviško metodo. Trečias faktas — darbo gavimas. Šių dienų mokykla tuo atžvilgiu pilnai mokinio paruošti negali, nes darbo gavimas nepriklauso nuo kiekybės mokslo, bet nuo kokybės, kurios ne visos mokyklos duoda.

Antras klausimas buvo: kokie pagrindiniai principai išryškinami šių dienų mokyklinėj sistemoj. Paryškinant minėtas

idėjas, mano manymu, principai būtų: liberalizmas ir individualizmas. Turiu porą pavyzdėlių. Pirmiausia, visos gimnazijos šiais metais sekė "credit system". Tai reiškia, kad moksleivis turi didesnę laisvę pasirinkti sau kursus pagal savo gabumus ir interesus. Gimnazistas turi apsispręsti kursų atžvilgiu jau nuo maždaug dešimtos klasės, arba būdamas maždaug 14-15 metų. Antras pavyzdys: liberalizmas tuojau matosi, jeigu pažvelgiame į mokymo aplinką. Daug valdiškų gimnazijų turi rūkymo rajonus. Apranga nėra griežtai nustatoma. Pas mus moksleivis gali lankyti klases basas, jeigu jis nori. Mokytojų ir moksleivių santykiai yra draugiškesni ir informalesni negu kai aš ėjau į gimnaziją. Trečias faktas: mokymo dalykams yra didelis pasirinkimo įvairumas. Turint viso ko bazę, bendrus žmogiškumo idealus, toliau galima tokią temą kaip, pavyzdžiui, visuomenė ir politika (kurią aš dėstau), pasaulio religijos, žmogus ir erdvė, ir t. t. Šie kursai atidaro duris į pasaulio palyginimus. Mokymasis mintinai nėra vertinamas. Jo vietą daugiau užima supratimas, užjautimas, įsigilinimas. Gimnazisto nuomonė visada svarbi. Ketvirta, akademinis lygis. Mano manymu, akademinis lygis gimnazijose yra aukštesnis negu būdavo. Dažnai gimnazistai patys išrenka savo uždavinius, temas, kurios anksčiau skaitydavosi universitetinio lygio. Galų gale, akademinis mokslas dažnai paremtas keliavimu, kas buvo negirdėta kai aš ėjau į mokyklą. Moksleiviai keliauja ne tik po savo apylinkę ar provinciją, bet po visą pasaulį. Pavyzdžiui, mūsų gimnazijoj šiais metais yra mokyklos organizuojamos ekskursijos į Švediją, Romą, Londoną, Meksiką, Zalcburgą ir Atėnus.

Paskutinis mano klausimas buvo: kodėl taip dažnai mokiniai maištauja ir nenori mokytis. Pirmiausia, moksleiviui sunku pasirinkti. Tas gimnazistas, kuris nesugeba sprendimus daryti pats — greitai pasimeta. Labai anksti, būdamas maždaug 15 metų, gimnazistas turi apspręsti savo ateities tikslus, jeigu jis nenori suklysti kursų pasirinkime. Čia reikia jam atramos. Tėvai, mokytojai nevisada spėja suprasti svyruojančią jaunuolio padėtį. Klaidas visada galima atitaisyti. Bet, jeigu jų perdaug, tada randame maištaujantį mokinį. Antra, spaudimas iš aplinkos. Gimnazistas apsuptas įvairiais spaudimais. Spaudimas iš tėvų, kad ne tik mokytųsi gerai, bet kad ir atsiektų geresnį gyvenimą negu tėvai. Tarp užsieniečių ypatingai spaudimas egzistuoja ne tik baigt tryliktąją klasę ir universitetą, bet ir pasirinkti praktines profesijas: mediciną, inžineriją. Lietuviams gimnazistams dar egzistuoja spaudimas dirbti savo tautai ir įsijungti į lietuviškąją veiklą. Be to labai didelį spaudimą gimnazistui daro draugai, kurie turi didelę įtaką brendimo amžiuje. Ekonominės sąlygos šiuo laikotarpiu atneša abejones. Darbų nėra, tai kam skubėt mokytis? Gimnazistas gali padirbėti metus ar pakeliauti. Tada, su laiku, jeigu bus noras, gali grįžti į mokslus. Be to, šiandien jaunuoliui pačiam pragyventi nėra sunku. Draugų yra, kurie vis sušelps. Jei ne draugai, tai valdžia... Perteklius... Matom gimnazistus, kurie jau visko turi, viską yra matę ir persisunkę materialiniais patogumais. Turi savo automobilius, pinigo yra. Ko trūksta? Nieko! Tad kam mokytis?

Baigdama norėčiau pabrėžt, kad padėtis gerėja. Statistikos rodo, pavyzdžiui,

tokius faktus: didžiausias procentas moksleivių, kurie meta mokslą, yra dešimtoj arba dvyliktoj klasėj. 1970-71 metais maždaug 4-12 proc. gimnazistų metė mokslą, reiškia nepabaigė gimnaziją. Bet šias statistikas reikia palyginti su tuo kas buvo maždaug 1963 metais. Tada maždaug 66 proc. moksleivių nepabaigė gimnazijos. Toks palyginimas mums parodo pažangą į gerąją pusę. Net ir tie moksleiviai, kurie dabar pranyksta iš mokyklos sąrašų, dažniausia grįžta atgal į mokslą palaukę metus ar du. Tėvai į šią problemą turėtų žiūrėti su atsargumu ir meile. Yra daug vilčių, kad paklydęs mokinys atsargiai traktuojamas grįš atgal į mokslą. Per staigus ir per žiaurus tėvų pasmerkimas gali jaunuolį nustumti į tamsumą visam laikui.

Ar yra pakankama priežastis vaikui palikti namus, jeigu tėvai jam stato per aukštus akademinius reikalavimus?

Nesakyčiau, kad galima vien ties tuo klausimu ir sustoti. Priežastys, kodėl moksleivis meta mokyklą arba išeina iš namų, yra labai įvairios. Žinoma, tėvų spaudimas, kad "vaikeli, žinok, kad aš sunkiai Kanadoj dirbau ir tu turi geriau įsitaisyti, geriau uždirbti, turėti du automobilius — o ne vieną, du namus — o ne vieną", yra. Bet aš negalėčiau sakyti, kad čia būtų pagrindinis dalykas, kodėl mokinys išeina. Tas tik prisideda prie visų kitų spaudimų, kuriuos jaunuolis šiandien patiria. Šis spaudimas — tik vienas iš daugelio. Yra juk draugų spaudimas, mokyklos, mokytojų spaudimas. Vienas mokytojas iš mokinio nori to — o kitas to, tėvas nori to — o mama to. Tad iš katros pusės tam vaikeliui pradėti?

(Bus daugiau)

KRYŽIAUS KELIAS

KUN. K. ŽITKUS

XII JIS MYLĖJO IKI GALO

Sustingusios lūpos prabilt jau negali,
Ir skaudžiai širdis atverta suvirpės,
Ištrykš paskutiniai Jo kraujo lašeliai,
Ir dieviškos meilės kalba prakalbės.

Ir saulė užtemo, kalnai suvaitojo...
Ir žemė sujudo skausme be ribų...
Nors gedulas dangų ir žemę užklojo,
Žmogus tik neverkia dėl savo darbų...

O kraujas iš dieviško šono vis teka...
O dieviškas kraujas ant mano širdies...
Ir meile dėkinga ji Viešpačiui plaka,
Jam meilę už meilę aukos lig mirties...

GIESMĖ:

Matė savo mielą Sūnų,
Kaip Jisai ant kryžiaus mirė,
Kaip Jį pametė visi.

49

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTEKA

Žiemos kursų įspūdžiai

Ramunė Kubiliūtė

Šią žiemą ateitininkiškasis jaunimas jau septinti metai iš eilės vyko į Dainavos stovyklą ideologiniams kursams. Vyko atstovai ir iš Čikagos Lipniūno kuopos, kuriai aš priklausau.

Antrą Kalėdų dieną, anksti rytą, visi susirinkome autobusų stotin pilni visokių planų: susitikti senus draugus, pasisemti naujų žinių, nutolti nuo miesto gyvenimo ir pailsėti. Kelionė nebuvo nuobodi, bet vis tiek nekantriai laukėme pranešimo kada priartėsime prie Dainavos.

Pagaliau atvykome į Dainavą. Buvo gan šalta ir truputį snigo. Man, kaip antrus metus atvykusiai, buvo jauku, bet šie metai skyrėsi nuo praeitų. Žinoma, kas galėjo tikėtis, kad dviejų metų kursai gali būti visai panašūs? Nauja Centro Valdyba buvo ką tik perėmusi valdžią prieš kelis mėnesius, ir matėsi kiek planavimo bei darbo buvo įdėta šių kursų paruošimui.

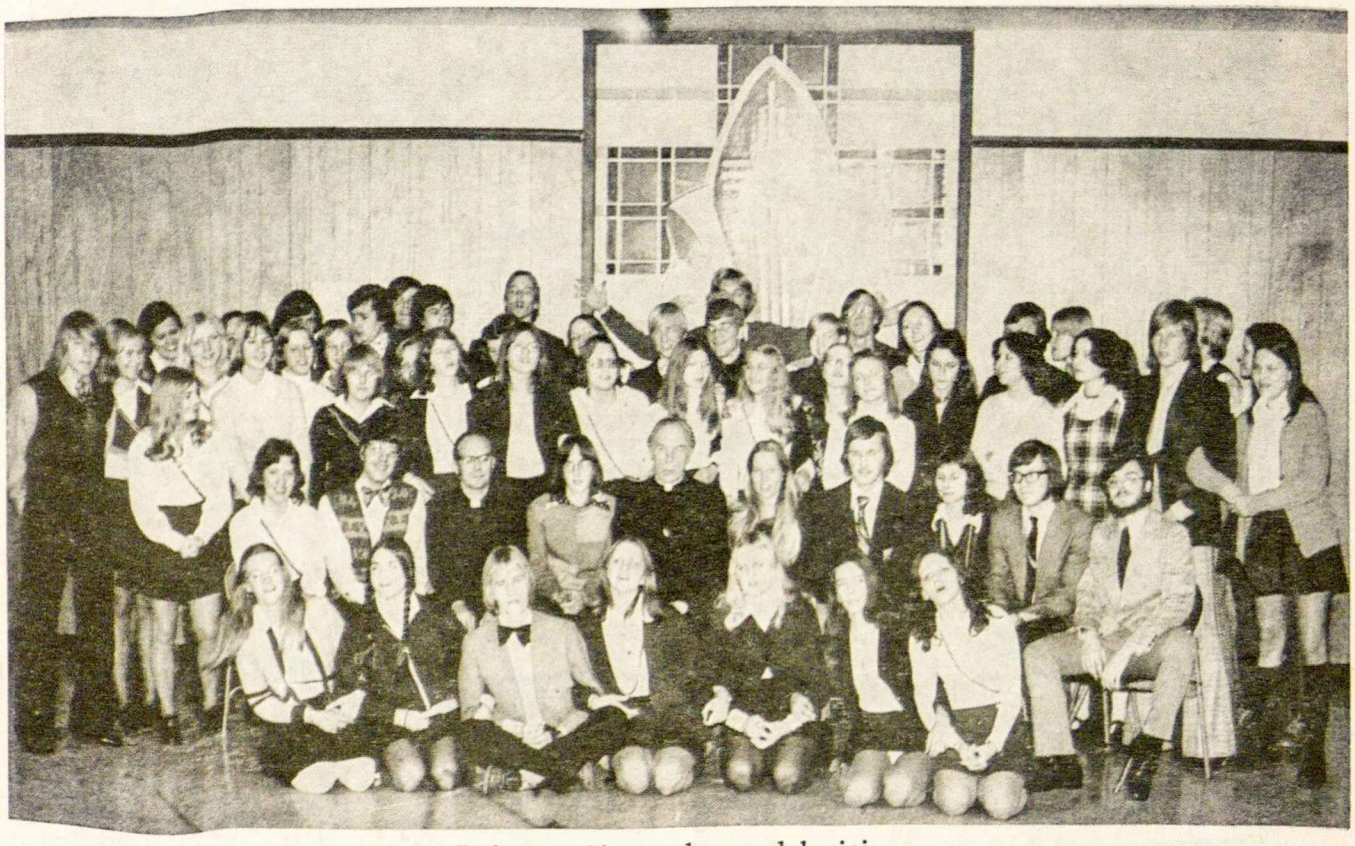

Dainavos žiemos kursų dalyviai.

Susitvarkėme su registracija ir pasirinkome savo kambarius: berniukai — pirmame aukšte, o mergaitės — antrame, visiems pažįstamuose Baltuosiuose Rūmuose.

Aš tuojau pastebėjau, kad šiais metais buvo mažiau dalyvių negu pernai. (Vėliau sužinojau, kad šiais metais buvo 57 kursantai, o praeitais — apie 80). Tuojau pagalvojau, kad gali būti ir pliusų ir minusų mažesniam skaičiui kursantų.

Ir taip prasidėjo 1973 m. žiemos kursai. Kursų planuotojai tuoj nutarė ne tik mums duoti žinių, bet ir patikrinti mūsų

Daktaras Vygantas

Berniukai susirenka bendrai nuotraukai

Eligijus Sužiedėlis

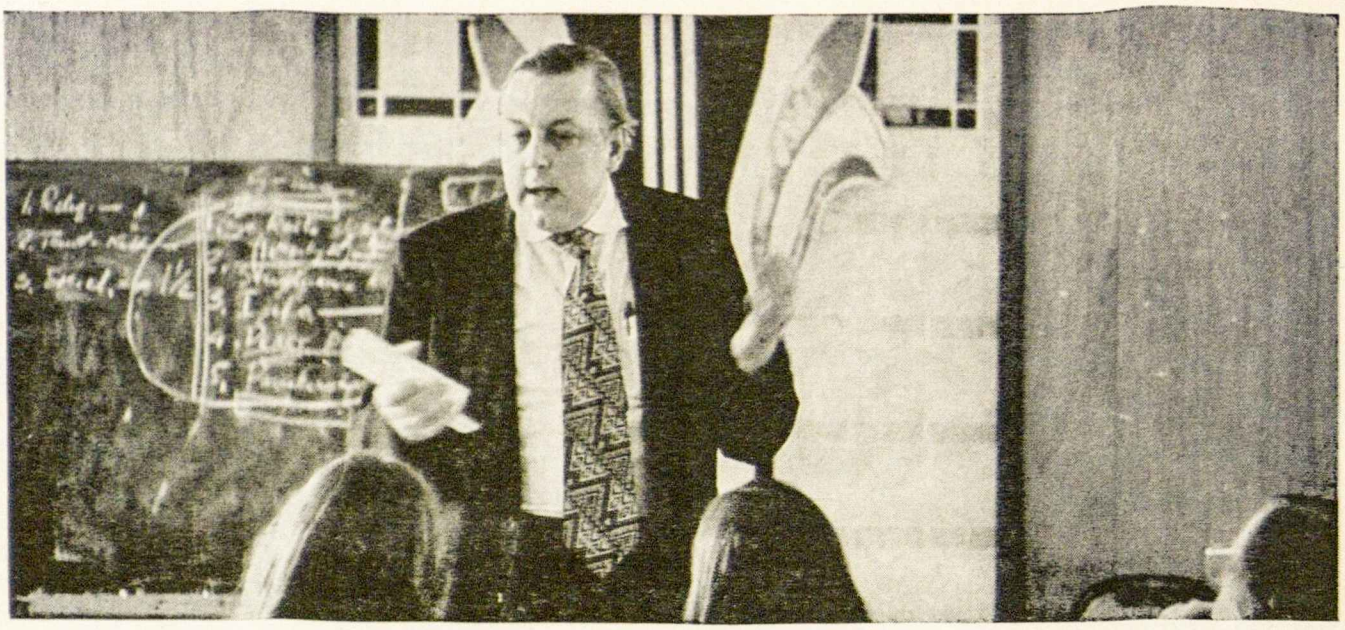

žinias, nuomones, reakcijas. Per visus kursus gavome užpildyti visokiausių anketų, padėti kursų planuotojams sužinoti kaip kursantai į viską reaguoja.

Dienotvarkė buvo įvairi: kasdien Šv. Mišios, paskaitos ir laisvalaikiai, o diskusijų būreliai, paskaitų temos ir vakarinės programos buvo skirtingos kiekvieną dieną.

Kursų metu pasisėmėme ateitininkiškų žinių apie individą, ateitininkų misiją ir t. t. Visų kursų tema buvo "Akciologija" — veikimas. Laisvalaikiu čiuožėme, kiti linksminosi ir pan.

Vakarinės programos buvo ir linksmos (sava kūryba, šokiai) ir rimtesnės (susimąstymo vakaras, skaidrės iš Lietuvos ir Lenkijos).

Kun. Yla, esu tikra, įdėjo daug laiko ir vargo šių kursų paruošimui. Nors šie septintieji kursų metai turėjo būti paskutiniai, bet kun. Yla pasakė, kad žada tęsti kursus kol tik bus atvykstančių. Taip pat iš jo gavome visi po Naujojo Testamento knygą.

Tikrai nuostabiai greitai laikas prabėgo. Atšventėme Naujus Metus ir jau buvo laikas pakuotis, nuiminėti nuo sienų mūsų sukurtus plakatus, atsisveikinti su naujais ir senais draugais. Pasidariau nostalgiška, svajodama apie linksmas ir nuotaikingas kursų dienas. Liūdna pagalvoti, kad, kaip kursantei, man jau paskutinieji metai. Tikiuosi, kad visa ateitininkiška linksma nuotaika pasiliks būsimiems kursantams.

LOS ANGELES, CALIFORNIA

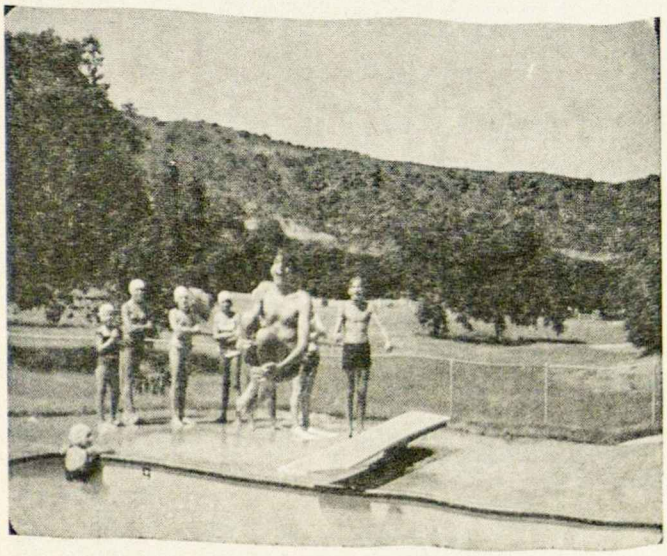

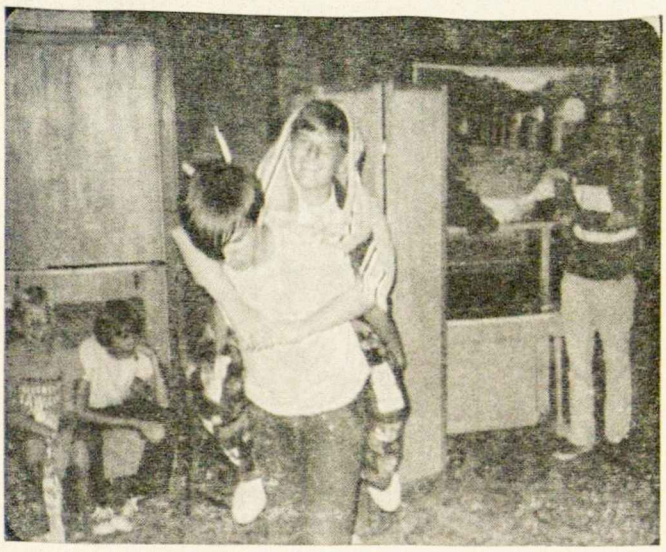

Vakaro programos metu velnias (Vincas Skirius) neša bobą (Raimondą Radą). Autorius stovi kampe ir muša būgną.

Los Angeles ateitininkų stovykla prasidėjo rugsėjo 15 dieną ir baigėsi rugsėjo 26 dieną. Stovykla buvo ruošiama "Thousand Oaks" miestelio rajone, ir buvo dėl to pavadinta "Ąžuolynė." Pati vietovė buvo domininkonų kunigų atsitraukimo namuose. Visi pastatai, barakai ir pats dvaras priminė mums ispanišką 'ranch' — ūkį. Pačios stovyklavimo patalpos susidarė iš įvairių barakų, kurie buvo skoningai įrengti stovyklavimui, didžiulė virtuvė, ir salė.

Ši ateitininkų stovykla sutraukė didžiausią stovyklautojų skaičių Los Angeles kuopos istorijoje. Skaičius, kartu su vadovais siekė net 50 asmenų. Stovyklos komendantas buvo Viktoras Nakas, kuris buvo atvykęs iš Detroito. Linas Kojelis, berniukų vadovas, yra vietinis gyventojas. Mergaitėms vadovavo Daina Kojelytė ir p. Bureikienė, kuri taip pat vedė meno pamokas stovyklos metu. Mus labai skaniai maitino p. Grušienė, p. Raulinaitienė ir p. Polikaitienė.

Netrūko vietos stoyklavietėj ir sportavimui. Netoli kabinų yra puikiai įruoštos teniso, tinklinio, futbolo bei krepšinio aikštės. O pačios stovyklos vidury randasi puikus maudymosi baseinas, kuriame teko kartais net porą kartų į dieną maudytis.

Antrą stovyklos dieną visi stovyklautojai jau buvo neblogai susipažinę ir išsiskirstė į septynius būrelius. Visi iš žodyno išsirinko įvairius, įdomius ir naujus vardus: Straubliai, Narulės, Lendrės, Pampuškos, Nabobai, Litai ir Švino Cepelinai.

Los Angeles stovyklų stovyklautojų amžiai visados labai skirtingi, nes dėl mažo skaičiaus turim jungti moksleivių ir jaunučių stovyklas. Dėl to, stovyklautojai nuo pat pradžios buvo išskirstyti į tris grupes pagal amžių. Grupei A priklausė moksleiviai, grupei B — vyresni jaunučiai, o grupei C priklausė patys mažyčiai. Šiuo metodu buvo lengviau vadovams paruošti ir pravesti stovyklos kasdieninę programą. Pašnekesiai, meno pamokos ir sportas buvo pravedami atskirai. Nors ir amžių ribos išskyrė kai kuriuos draugus, ši sistema neblogai pavyko.

Diskusijų temos buvo įvairios ,bet nepaprastai įdomios. Viktoras pravedė temą "Lietuviškumas'. Ši tema buvo daugiausiai diskutuojama, nes stovyklos metu Viktoras pravedė didžiausią diskusijų porciją. Mūsų dvasios vadas, kun. Palubinskas, skaitė įdomią paskaitą apie Katalikų Bendriją ir moterų išsilaisvinimo judėjimą. Ši paskaita iššaukė ypatingai karštų pasisakymų tarp kunigėlio ir mergaičių. Linas Kojelis pravedė pasikalbėjimą apie katalikiškumą ir inteligentiškumą, ir statė klausimą: 'ar neišsimokslinęs individas gali būt pilnas katalikas? Šią temą mes ilgai tarpusavy diskutavom.

Stovyklos metu teko švęsti nepaprastai daug gimtadienių. Sekmadienį Renatą Nelsaitę ir Vytautą Dabšį pasveikinom gimtadienio proga. Jų tėveliai atvežė visokių tortų, sausainių ir kitokių skanėstų. Kas naktį, kai jaunučiai jau snaudė lovose, vyresnieji turėjo savo vakarėlius. Penktadienio vakarą man buvo paruošta staigmena. Vyresnieji buvo man slapta suruošę gimtadienio baliuką. Suvalgėm "Pizza" ir, išgėrę kolas, šokom estradinius šokius.

Antradienį po skanių pietų buvo sporto šventė. Buvo įvairios varžybos: plaukimo, bėgimo, šokimo ir taip toliau. Stovyklos geriausi sportininkai laimėjo premijas. Iš vyresnių laimėjo Angelė Mičiulytė ir Raimondas Radas. Iš jaunesnių Ramunė Ruzgytė ir Linas Polikaitis pasižymėjo. Užsiėmimų metu mes buvom sukūrę mažus medinius automobiliukus ir su jais mes lenktyniavome. Lenktynes laimėjo Jonas Žmuidzinas ir Gintaras Grušas.

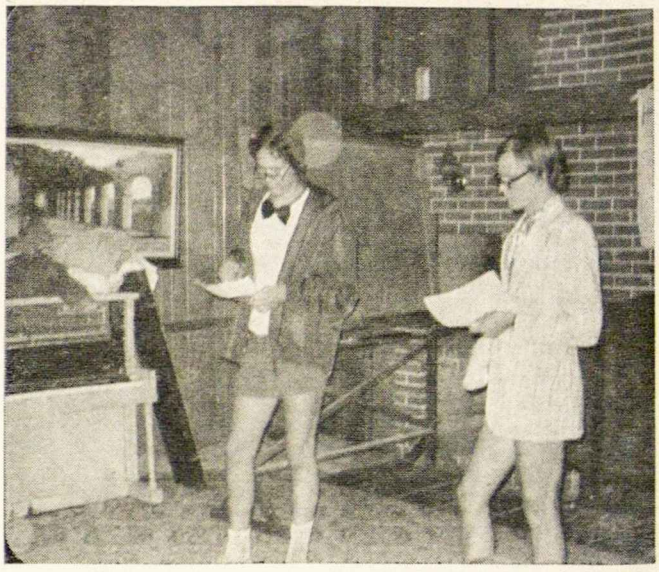

Stovyklos vadovai, Linas Kojelis (kairėj) ir Viktoras Nakas, skaito "rimtą paskaitą".

Sekančią dieną buvo iškyla. Ėjom ilgą kelią per Kalifornijos gamtą ir agrarinius bei arklių ūkius. Diena buvo karšta ir nesinorėjo ilgai iškylauti. Kai kurie pasibijojo barškuolių, kurių skaičius nemažas Ąžuolyno rajone. Grįžę, ėjom maudytis baseine.

Stovykla praėjo sklandžiai, bet vadovams šiais metais nelabai pasisekė išlaikyti sveikatą. Komendantas Viktoras užsikrėtė kokia tai nežinoma tropiška Kalifornijos liga. Jis ilgai kentėjo ir gulėjo lovoje. Teko jį nuvežt ir į ligoninę. Berniukų vadovas Linas irgi prarado sveikatą. Beruošdamas sekmadienį jaunučiams baliukus, jis šoko iš kelio ir nusisuko koją. Iš pradžių jam neskaudėjo, tai jis nutarė eit pasivaikščiot kalnuose ir tada pažaist krepšinį. Kai jo koja sutino ir atrodė kaip balionas, jis nutarė, kad gal būtų saugiau, jeigu jį kas nuvežtų į ligoninę. Visi džiaugėmės, kai sužinojom, kad Lino koja nebuvo nulūžusi, o tik stipriai sutrenkta.

Ir taip nepastebimai praėjo graži savaitė ir artėjo stovyklos uždarymas. Per uždarymą buvo įteiktos premijos. Pavyzdingiausia jaunutė buvo Ginta Palubinskaitė. Vita Polikaitytė ir Elenutė Bandžiulytė laimėjo vyresniųjų stovyklautojų premijas kartu su dabartiniu mūsų pirmininku Raimondu Radu.

Po premijų įteikimo atėjo pati liūdniausia stovyklos dalis — atsisveikinimas. Tėveliai atvažiavo ir pradėjo krauti čemodanus į automobilius. Daug ko pasimokę ir pilni gražių įspūdžių grįžom į namus — nors dar ilgai man ausyse skambėjo, "Sudiev, sudiev, Petreli sudiev..."

Petras Norkus DETROIT. MICH

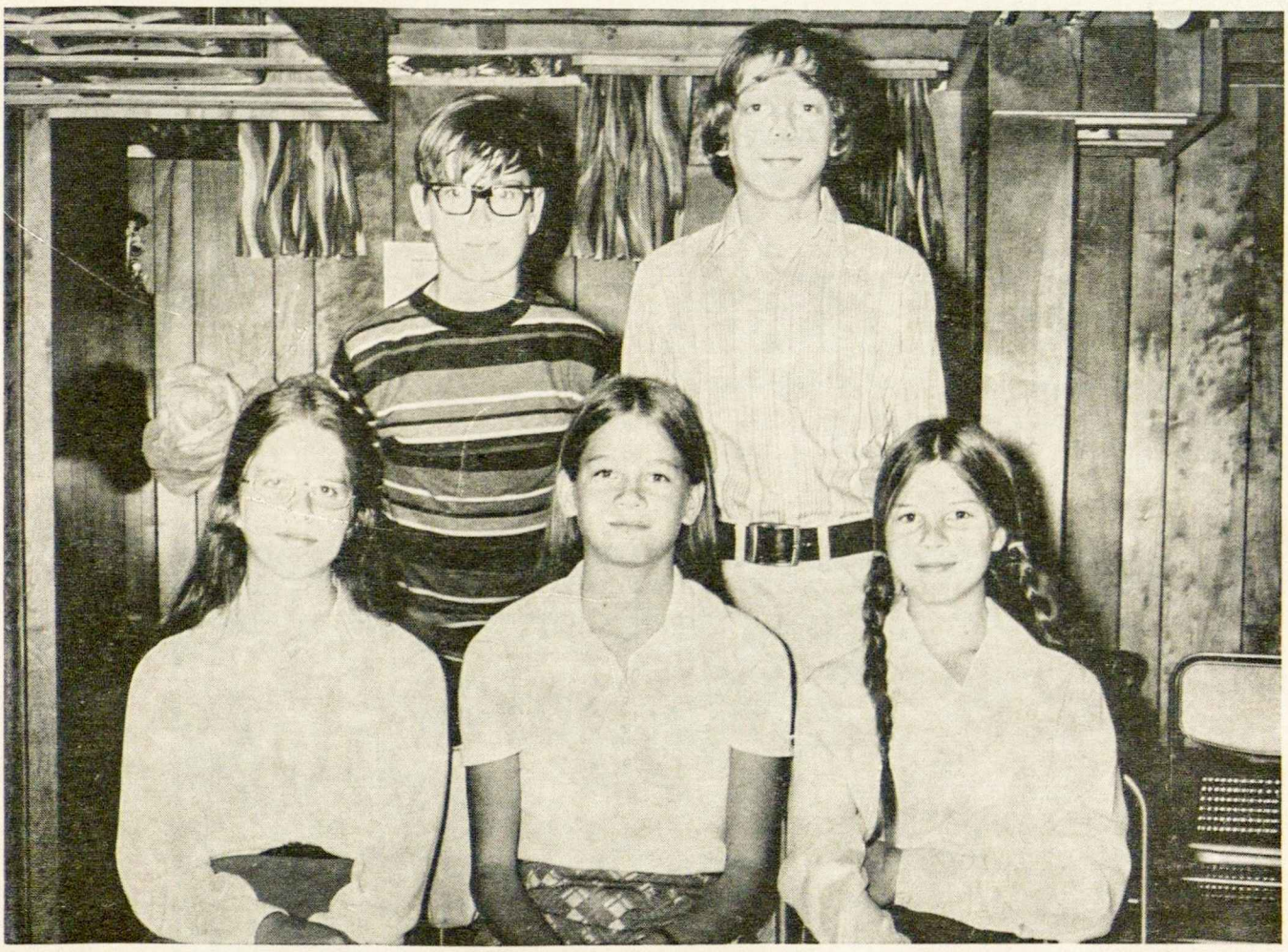

Detroito ateitininkų jaunių 1972-1973 metų valdyba, baigusi savo kadenciją. Sėdi iš k. į d.: T. Zarankaitė — sekr., V. Čemaitytė — vicepirm., R. Pikūnaitė — II sekr., Stovi E. Lelis — ižd.. A. Vaitas — pirm.

WORCESTER, MASS.

Kūčios yra šeimos šventė. Mes, At-kai, jaučiamės kaip šeima, tai ir surengėm Kūčias. Jos įvyko šv. Kazimiero bažnyčios svetainėje, gruodžio mėn. 15 d. Dalyvavo šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. A. Miciūnas, dvasios vadas kun. J. Budzeika, kun. J. Bakanas, kuopos globėjos, tėveliai ir nariai.

Pirmininkė Z. Babickaitė pradėjo Kūčias trumpu žodeliu visus pasveikindama ir pakvietė kun. Miciūną sukalbėti maldą. Prieš plotkelių laužymą, B. Miliauskaitė perskaitė eilėraštį, kuris priminė Lietuvoje gyvenančius brolius ir seseris.

Po to valgėm dvyliką Kūčių valgių, kuriuos skaniai paruošėme.

Pavalgę, klausėmės trumpos programėlės, kurią paruošė nariai. Jaunutės L. Savickaitė ir R. Pauliukonytė, ir moksleivė T. Miliauskaitė paskaitė kalėdinių eilėraščių. T. Savickas ir P. Vaitkus paruošė burtus. Visi gavo progą išbandyti savo laimę.

Pabaigoje, vicepirm. A. Pauliukonytė įteikė dvasios vadui kun. J. Budzeikai jos padarytą kalėdinį sveikinimą, kuris išreiškė kuopos linkėjimus. Dvasios Vadas padėkojo trumpu žodeliu.

Linkėdami visiems džiaugsmingų Kalėdų, išsiskirstėme namo.

Trumpos Žinios

Kuopa spalio 21 d. dalyvavo su vėliava Worcesterio lietuvių Maldos Dienoje už Lietuvą.

Neseniai turėjome pyragų išpardavimą. Pelną panaudojom užmokėti atstovams į Dainavos Kursus. Siuntėme vieną atstovę — A. Pauliukonytę.

B. Miliauskaitė

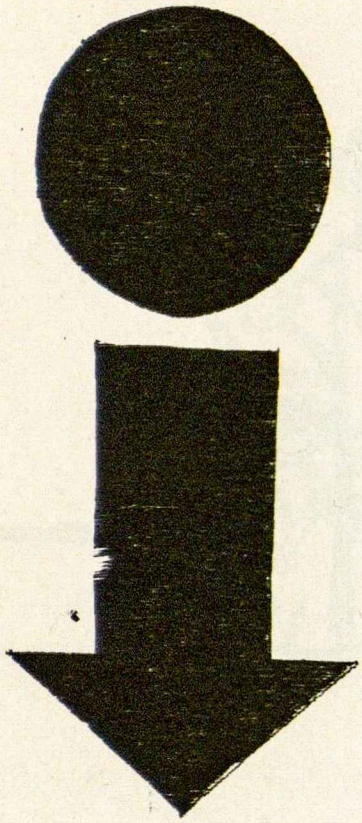

ATSIŲSTA PAMINĖTI

Mūsų Žinios, 1973 m., Nr. 13, 14, 15 ir 16, Lietuvių Jėzuitų ir Jaunimo centro Čikagoje dvisavaitinis biuletenis. Redaguoja Danutė Vakarė, 7114 Talman Ave., Chicago, Ill. 60629.

Medicina, 1973 m., Nr. 5, Pasaulio ir Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos leidinys. Redaguoja Henrikas Armanas MD, 1934 Wilkens Ave., Baltimore, MD. 21223. Metinė prenumerata 10 dol.

Gaudeamus, 1973 m.,, Nr. 2, studentų ateitininkų leidinys. Redaguoja: Vytas Kliorys, Rimas Petrauskas ir Algis Stankus, 893 Dundas St. W., Toronto, Ont. M6J 1V9, Canada.

From the Catacombs, 1972 m. Lietuvos Katalikų Bendrijos Kronikos Nr. 4 vertimas. Anglų kalbon išvertė kun. K. Pugevičius, o išleido JAV Lietuvių Katalikų Kunigų Vienybė. Tai pogrindinis Lietuvos katalikų leidinys, kurio jau yra pasirodę 6 numeriai.

Journal of Baltic Studies, 1973 m., Nr. 2, Baltiškųjų Studijų Puoselėjimo Draugijos leidinys. Redaktorius — Arvids Ziedonis Jr., Muhlenberg College, Allentown, Pa. 18104. Administratorius — Janis Gaigulis, 366 — 86th St., Brooklyn, N. Y. 11209. Metinė prenumerata 5 dol.

Laiškai Lietuviams, 1973 m., Nr. 10, Tėvų Jėzuitų leidžiamas religinės ir tautinės kultūros žurnalas. Redaguoja kun. J. Vaišnys SJ, 2345 West 56th Street, Chicago, Ill., 60636. Metinė prenumerata 5 dol.

Eglutė, 1973 m. gruodis. Vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Redakciją sudaro: ses. Ona Mikailaitė, Elena Juknevičienė, Danguolė Sadūnaitė. Administruoja ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Prenumerata metams — 5 dol., vieno numerio kaina — 50 centų.

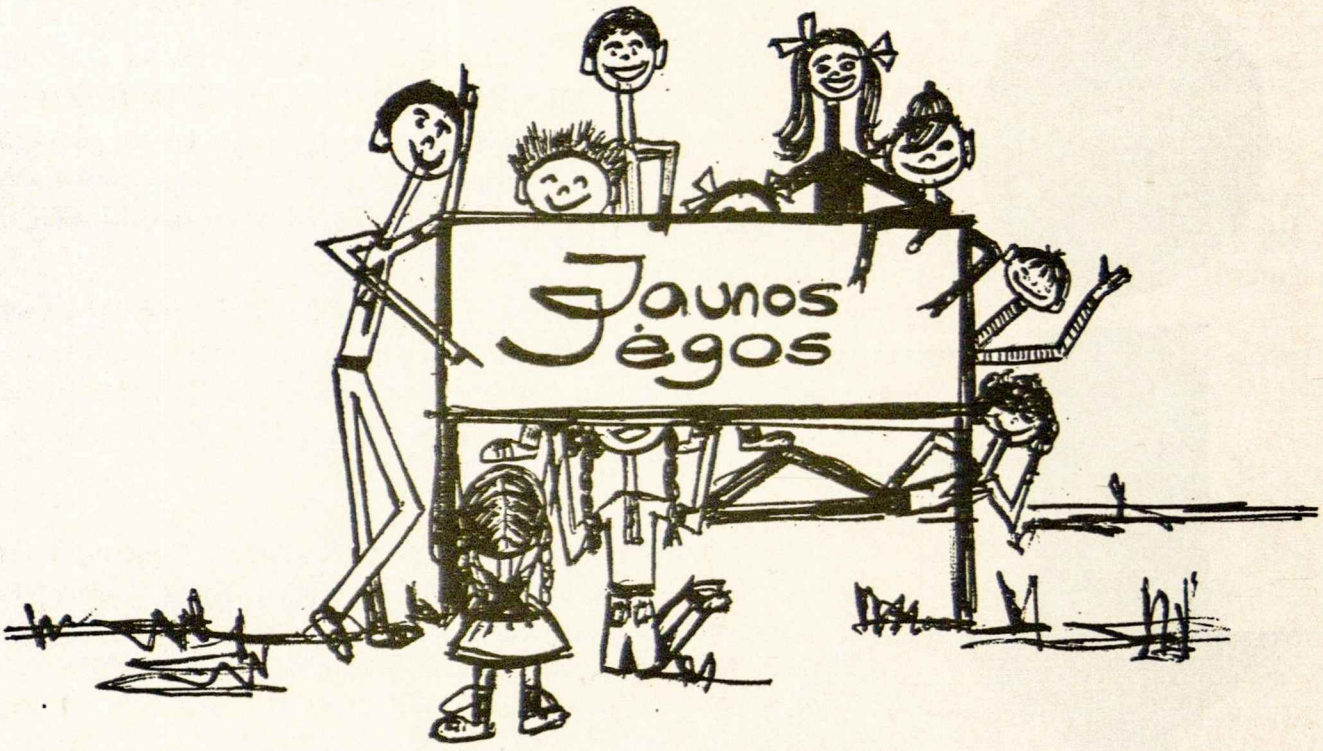

JAUNOS JĖGOS

Nauji metai — naujos idėjos,
naujos jėgos — jaunos jėgos!

Rezoliucijų pilni, užsimokime
neprarasti tų jėgų neįgyvendinę savo idėjų.
Reiškime savo idėjas raštu
šiame jaunesniųjų ateitininkų skyriuje.

Rūta Čepaitytė

Kaip?
Visomis jėgomis —
Protine jėga galvojame, mąstome, apsvarstome, o
fizine jėga parašome savo mintis.
Fizine jėga perskaitome kitų ir savo parašytus straipsnius, o
protine jėga pergalvojame perskaitytas mintis.

Aišku, kad be jėgų idėjos pasiliks idėjomis,
įspūdžiai ir nuomonės pasiliks nepasidalinti su kitais...
"Jaunos Jėgos" nepasirodys...

Tad, junkime visas savo jėgas,
Parodykime savo jaunas jėgas!

Kas aš esu ir kodėl?

Mūsų skyriaus pirmame pasirodyme pasireiškia dvi jaunos jėgos iš Aušros Vartų kuopos, Los Angeles. Gintaras ir Rita abu rašo apie vieną labai įdomų klausimą — Kas aš esu? Kodėl? Ši tema yra paimta iš Jaunučių Komisijos pasiūlyto metų temų plano ir bendrai rišasi su metine tema.

Jie abudu apibūdina savo pareigas. Gintaras rašo, kad būdamas ateitininku jis privalo "būti geras žmogus, geras katalikas ir geras lietuvis". Rita priklauso ateitininkam, nes jaučia, kad organizacija jai padeda "tapti geresniu žmogum"; o skautam ji priklauso, nes jai yra artimi jų siekimai "Dievui, tėvynei ir artimui".

Būdami gerais žmonėmis ir suprasdami kaip žmonės skiriasi vienas nuo kito, mes suprasime ir mylėsime savo artimą, vykdydami savo metinę temą — "Ne man, o mano broliui".

Perskaitykite abiejų pasisakymus. Kaip galvojate? Kas jūs esate? Kodėl?

KAS AŠ ESU?

Aš esu žmogus, katalikas, lietuvis, ateitininkas ir moksleivis.

KODĖL?

Aš esu žmogus nes Dievas mane tokiu sukūrė.

Aš esu katalikas todėl, kad aš esu pakrikštytas ir tikiu kad Dievas mane sukūrė.

Aš esu lietuvis nes mano tėvai, seneliai, ir proseneliai buvo lietuviai.

Aš esu ateitininkas todėl, kad aš noriu priklausyti grupėje, kurioje aš galiu išmokti daugiau apie Dievą, tėvynę ir artimą.

Aš esu moksleivis todėl kad man reikia išmokti apie Dievo darbus.

KUO GRUPĖS SKIRIASI?

Žmogus gali galvoti ir turi sielą, o gyvulys negalvoja ir neturi sielos.

Katalikas priklauso Katalikų Bažnyčiai, o nekatalikas jai nepriklauso.

Lietuvis skiriasi nuo nelietuvio savo kalba ir papročiais.

Ateitininkai turi savo principus ir ženklus, kurių kiti neturi.

Moksleivis skiriasi nuo nemoksleivio savo pareigomis.

KUO GRUPĖS PANAŠIOS?

Žmogus yra panašus į gyvulį, todėl, kad Dievas juos abu sukūrė ir davė tuos pačius organizmus.

Katalikai ir nekatalikai yra žmonės ir priklauso bendroms tautoms bei dirba tuos pačius darbus.

Lietuvis panašus į nelietuvį, nes juos abu Dievas sutvėrė žmonėmis.

Ateitininkas ir neateitininkas abu yra lietuviai ir turi daug bendrų uždavinių.

Moksleivis yra žmogus ir turi savo pareigų, kurios yra panašios į kitų žmonių pareigas.

MANO PAREIGOS

Mano, kaip ir kitų žmonių pareiga yra tikėti į DIEVĄ ir žmoniškai elgtis. Kaip katalikas, aš turiu laikytis Dievo ir bažnyčios įsakymų. Mano, kaip lietuvio, pareiga yra mylėti Lietuvą ir kovoti už Lietuvos laisvę.

Kaipo ateitininkas, aš privalau būti geras žmogus, geras katalikas ir geras lietuvis. Kadangi aš esu moksleivis, tai turiu išmokti tiek, kiek tik galiu.

Gintaras Grušas, 12 metų
Aušros Vartų kuopa, Los Angeles ,Calif.

Kas aš esu ir Kodėl

Aš esu žmogus, vienas iš daugelio milijonų, kurie gyvena šiame pasaulyje. Žmonės skirstosi tautomis ir yra įvairių religijų. Mano religija, kurią aš gavau per krikštą, yra katalikų. Aš esu lietuvė ir priklausau ateitininkams ir skautams.

Kaip žmogus aš skiriuosi nuo kitų gyvūnų, kurie pasitenkina vien susiradę maisto. Žmogus ieško kilnesnių dvasinių dalykų, kurie yra nesuprantami gyvuliams. Žmogus daro išradimus — pasiekė net mėnulį. Gyvuliai to padaryti negali.

Nors esu Amerikoje gimusi, bet priklausau lietuvių tautai, nes mane su lietuviais riša kilmė, bendra kalba, papročiai ir siekimai.

Aš išpažįstu katalikų tikėjimą ir atlieku jo uždėtas pareigas: einu į bažnyčią, meldžiuosi, stengiuosi neperžengti Dievo įsakymų.

Priklausau ateitininkams, nes tikiu, kad ši organizacija padeda man tapti geresniu žmogum ir kasdieną padirbėti — visa atnaujinant Kristaus dvasioje.

Dar esu ir skautė, nes jaučiu, kad šios organizacijos siekimai "Dievui, tėvynei ir artimui" yra artimi mano širdžiai.

Kai kuriais atžvilgiais žmogus yra panašus kitiems gyvūnams. Aš jaučiu alkį ir skausmą, kaip ir jie. Pasaulyje žmonės priklauso daugeliui religijų. Tarp mano katalikų tikėjimo ir kitų yra panašumo, kad daugelis jų tiki į vieną Dievą ir nori padaryti žmogų geresniu. Kitų tautybių žmonės turi panašumų, kad jie, kaip ir aš, didžiuojasi savo kilme ir brangina savo kultūrą.

Rita Bureikaitė, 11 metų
Aušros Vartų kuopa,
Los Angeles, Calif.

Mano šuniukas

Aš gavau šuniuką, 1973 m. Vasario mėnesį. Jo veislė angliškai vadinasi "chichuahua". Mes jį vadiname Nikki. Nikki yra labai mažytis ir toks pasiliks. Jis sve-

ria tris svarus. Nikki mėgsta kramtyti kojų pirštus ir mano plaukus. Man labai patinka mano šuniukas.

Natalija Slivinskaitė, 6 skyr.
Stasio Šalkauskio kuopa, Toronto

Mano Draugai

Mano draugai yra man labai svarbūs. Man būtų labai sunku be jų gyventi, nes jie man padeda visuose atvejuose. Kai aš esu nusiminus, jie su manim pasidalina skausmu ir visiems būna lengviau. Kai aš esu linksma, aš galiu pasidalinti džiaugsmu su draugais ir būna dvigubai džiaugsmo.

Gyvenimas būtų labai sunkus pačiai vienai be draugų.

Rūta Girdauskaitė, 8 skyr.
Stasio Šalkauskio kuopa, Toronto

Mano Žuvytės

Aš turiu tris žuvytes. Jų vardai yra "Zeek", "Candy May" ir "Molly". "Zeek" ir "Candy May" yra auksinės žuvytės, o "Molly" yra juoda žuvytė. Jos dar visos yra labai mažos ir labai gražios. Aš jas gerai prižiūriu ir jos man labai patinka. Aš jas turiu dar tik du mėnesius, bet aš manau, kad aš jas dar ilgiau turėsiu.

Rasa

Kodėl man patinka angliška mokykla

Man patinka istorija nes yra labai įdomu. Mes dabar mokomės apie Kanadą ir visus kitus dalykus. Aš mėgstu ir meną, nes irgi yra labai įdomu ir gali padaryti daug gražių dalykų. Tu gali dirbti su popierium ir įvairiais kitais dalykais.

Virginia Padolskytė, 7 skyr.
Stasio Šalkauskio kuopa, Toronto

Žiema

Žiema yra labai šalta bet graži. Man patinka žaisti sniege. Aš pastatau sniego senius ir darau sniego gniūžtes. Patinka man ir ledo rutulį žaisti. Man labai patinka žiema.

Ramunė Murauskaitė, 7 skyr.
Stasio Šalkauskio kuopa, Toronto

Kada aš užaugsiu...

Kada aš užaugsiu aš dar nežinau kas aš būsiu, ar ką aš darysiu. Man dabar patinka būti kaip aš esu. Būtų gerai, jei aš galėčiau pasilikti jauna.

Kristina Norkutė, 8 skyr.
Stasio Šalkauskio kuopa, Toronto

ŽIEMOS KURSAI

Kursantai klausosi paskaitos.

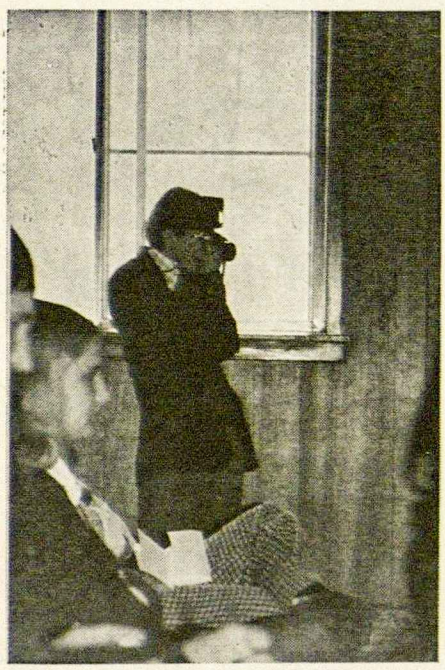

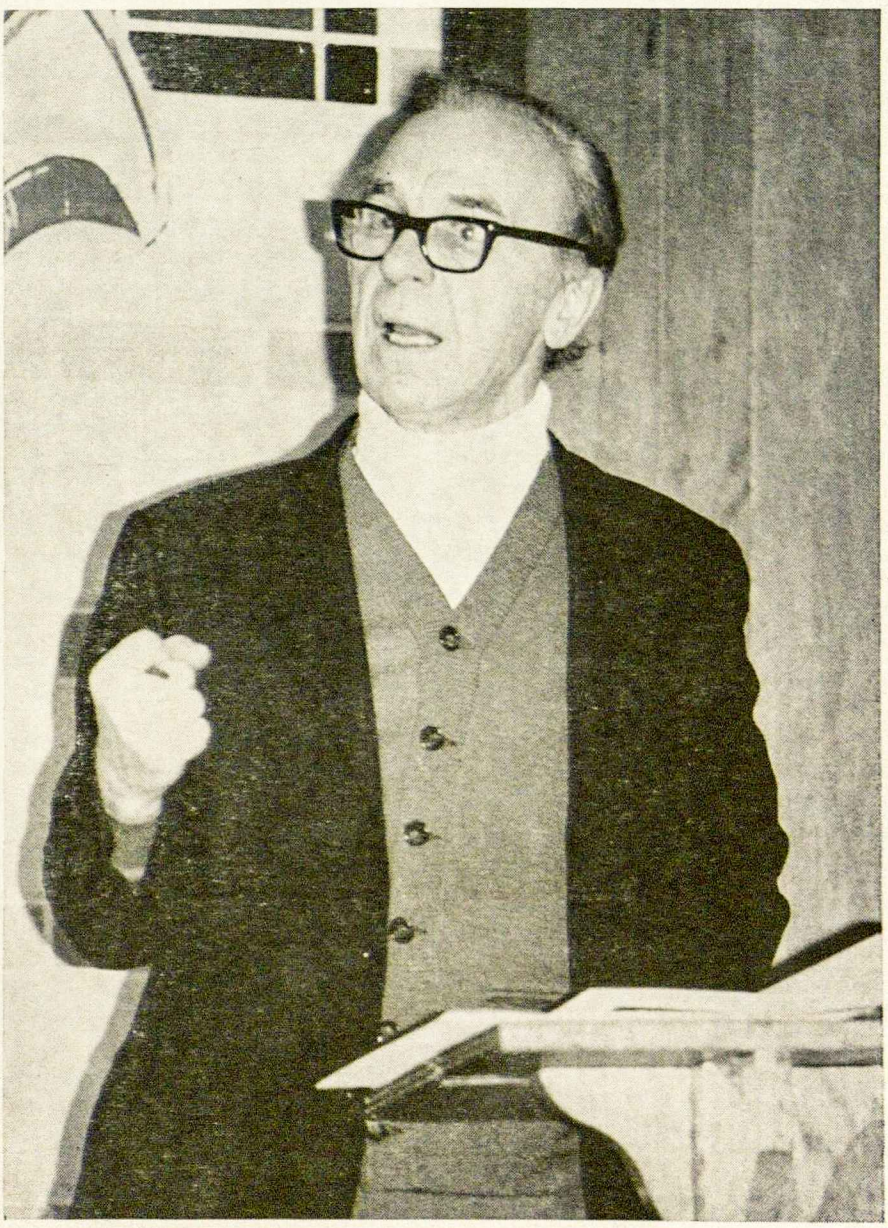

Kunigas Yla pristato temą moksleiviams.

20
SKATIKU
20
SKATIKU
LIETUVA
DE JURE

50
SKATIKU
50
SKATIKU
LIETUVA
DE JURE

60
AUKSINAI
60
AUKSINAI
LIETUVA
DE JURE

3
AUKSINAI
3
AUKSINAI
LIETUVA
DE JURE

NUO ADMINISTRACIJOS STALO

1. Garbės prenumeratoriai

Garbės prenumeratas už 1972 metus prisiuntė:

A. Babickienė	Euclid, Ohio
P. Baltakis	Adelphi, Md.
Kun. V. Cukuras	Pomfret, Conn.
Kun. Z. Gelažius	Chicago, Ill.
Dr. R. Gineitis	Dayton, Ohio
Kun. V. Karalevičius	Jersey City, N. J.
V. Kazlauskas	Chicago, Ill.
Kun. J. Pakalniškis	Maspeth, N. Y.
Dr. J. Pikūnas	Detroit, Mich.
Dr. A. Razma	Joliet, Ill.
Dr. A. Sužiedėlis	Adelphi, Md.
E. Vitkus	New York, N. Y.

II. Aukojo "Ateičiai" paremti

Korp! Gaja, Chicago, Ill.	$100.00	R. Bukšaitytė	$ 3.00
Philadelphijos MAS Pr. Dovydaičio vardo kuopa, Philadelphia, Pa.	$ 70.00	A. Dambriūnas, Brentwood, Md.	$ 3.00
Prof. B. Vitkus, Chicago, Ill. vietoj Kalėdinių kortelių	$ 50.00	St. Daugėla, Washington, D. C.	$ 3.00
Clevelando MAS Maironio vardo kuopa, Cleveland, Ohio	$ 25.00	Kun. P. Gaida, Toronto, Ont., Canada	$ 3.00
E. Jansonienė, S. Windsor, Conn.	$ 20.00	Tėvai Jėzuitai, Montreal, Que bec, Canada	$ 3.00
L.K.M.D-jos Dehli skyrius, Delhi, Ont., Canada	$ 15.00	Dr. J. Kižys, Chicago, Ill.	$ 3.00
A. Keniaušis, Waterbury, Conn.	$ 11.00	J. Končius, Cicero, Ill.	$ 3.00
Dr. V. Vyganas, Great Neck, N. Y.	$ 11.00	J. Kučėnas, Chicago, Ill.	$ 3.00
NN	$ 8.00	A. Laucis, Mt. Olive, Ill.	$ 3.00
G. Phillips, Brookline, Mass.	$ 7.00	Kun. V. Martinkus, Providence, R. I.	$ 3.00
Dr. R. Sidrys, Streator,I ll.	$ 7.00	J. Mikaila, Southfield, Mich.	$ 3.00
Prof. J. Brazaitis, Brooklyn, N. Y.	$ 6.00	R. Olšauskaitė, Cicero, Ill.	$ 3.00
Kun. A. Olšauskas, Los Angeles, C alif.	$ 6.00	Kun. V. Pikturna, Brooklyn, N. Y.	$ 3.00
R. Stanislovaitis, Chicago, Ill.	$ 6.00	A. Pažemėnas, Queens Village, N. Y.	$ 3.00
J. Žilionis, Cleveland, Ohio	$ 6.00	Dr. J. Snieškienė, Brooklyn, N. Y.	$ 3.00
Kun. P. Ažubalis, Toronto, Ont., Canada	$ 5.00	Kun. J. Velutis, Chicago, Ill.	$ 3.00
Dr. K. Rimkus, Chicago, Ill.	$ 5.00	A. Zailskaitė, Cicero, Ill.	$ 3.00
E. Vitkus, New York N. Y.	$ 5.00	Z. Babickaitė, Worcester, Mass.	$ 1.00
R. Bražukaitė, Toronto, Ont., Canada	$ 4.00	B. Neverauskas, Sterling Hs., Mich.	$ 1.00
N. Baškytė, Dorchester, Mass.	$ 3.00	S. Pusvaškis, Toronto, Ont., Canada	$ 1.00
J. Buitkus, Detroit, Mich.	$ 3.00	J. Riškus, Hillside, Ill.	$ 1.00
		T. Rymantas, Chicago, Ill.	$ 1.00
		A. Saulis, Toronto, Ont. Canada	$ 1.00
		V. Tuskenis, Santa Monica, Calif.	$ 1.00

III. Apmokėjo "Ateities" prenumeratą siuntinėjamą užsienio moksleivijai:

A. Laucis, Mt. Olive, Ill.	$ 10.00
I. Mitkienė, Chicago, Ill.	$ 10.00
Kun. J. Pragulbickas, Elizabeth, N. J.	$ 10.00
P. Skablauskas, Toronto, Ont., Canada	$ 10.00
Prof. B. Vitkus, Chicago, Ill.	$ 10.00
Vl. Kulbokas, Gulfport, Florida	$ 9.00
E. Orentas, W. Hartford, Conn.	$ 5.00
Dr. J. Pikūnas, Detroit, Mich.	$ 5.00
A. Prunskytė, Chicago, Ill.	$ 5.00
O. Abromaitienė, Lemon, Ill.	$ 3.00
J. Gruzdas, Detroi, Mich.	$ 3.00
J. Butkus, Bridgeport, Conn.	$ 1.00

Už garbės prenumeratas bei aukas nuoširdžiai dėkoja

"Ateities" Administracija

ALp(LKA)1786
1974, Nr.2

90.725.3 10